

РУССКИЙ КАЛЕЙДОСКОПЪ CALEIDOSCOPUL RUS

ЕЖЕМЕСЯЧНОЕ ДВУЯЗЫЧНОЕ ИЗДАНИЕ
REVISTĂ BILINGVĂ LUNARĂ

Апрель 2017г.
15
номер

СЛЕДУЮЩИЙ НОМЕР ВЫЙДЕТ

4 МАЯ 2017 г.

URMĂTORUL NUMĂR APARE PE

4 MAI 2017

В ЭТОМ ВЫПУСКЕ:

ПОЗДРАВЛЕНИЕ С ПАСХОЙ	2
ȘEFII MIȘIUNILOR DIPLOMATICE ÎN ROMÂNIA	3
РУССКИЕ ТРАДИЦИИ НА ПАСХУ TRADIȚII RUSEȘTI DE PAȘTI	4 - 5
SEMINARUL INTERNAȚIONAL «COMEMORAREA ȘI ÎNVĂȚĂMINTELE CELUL AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL» - VOLGOGRAD, EDIȚIA A III-A de Mirel Eugen	6 - 7
GEOGRAFIA RUSIEI STEMA DE STAT A RUSIEI: CÂTEVA REALITĂȚI ISTORICE	8
ФЕСТИВАЛЬ МОЛОДЕЖИ И СТУДЕНТОВ В СОЧИ ВЫСТАВКА «СИРИЯ. ФОТОХРОНИКИ ВОЙНЫ»	9
ÎNVĂȚĂM LIMBA RUSĂ: LUCRĂM LA CALCULATOR de Anna Ostanina	10-11
ПАМЯТНЫЕ ДАТЫ DATE MEMORIABILE СОБЫТИЯ EVENIMENTELE LUNI MARTIE	12 - 13
RELAȚIILE ROMÂNNO - SOVIETICE SAU RESUSCITAREA ECONOMICĂ A ROMÂNIEI SOVIETICE de Alexandru Voicu	14
ИТОГИ КОНКУРСА „РОССИЯ - МЫ ВМЕСТЕ!” „PRIZONIERA DIN CAUCAZ SAU NOILE AVENTURIALE LUI ȘURIC”	15
ESTE ROMÂNIA CU ADEVĂRAT RUSOFOBĂ? de Marian Radulescu	16
О ЕЛИСЕЕВСКОМ ГАСТРОНОМЕ В МОСКВЕ DESPRE MAGAZINUL ELISEEV DIN MOSCOVA	17
АТРАКȚIA - UN FILM NOU ÎN REGIA FEODOR BONDARCIUK DIMA BILAN PRIMUL CĂȘTIGĂTOR AL EUROVISIONULUI DIN PARTEA RUSIEI	18
И КАКОЙ ЖЕ РУССКИЙ НЕ ЛЮБИТ БЫСТРОЙ ЕЗДЫ?	19
PRIMA TRUPĂ DE BALET DIN RUSIA ÎN TURNEU ÎN ROMÂNIA „O ELEGANȚĂ FRAPANTA A FIECĂRUI ARTIST ÎN PARTE” Mihai Cosma, Octavian Lzăr Cosma	20 - 21
СКАЗАНИЕ О РУССКОМ ДОКТОРЕ П.В. Крахмалев	22
KULICI	23
MAGISTRALA TRANSIBERIANĂ TRAVERSEAZĂ RUSIA ÎN 6 ZILE	24

8
апреля
aprilie

15.00

**ТОТ АЛЬНЫЙ
ДИКТАНТ**

**Приглашаем Вас испытать
ваши знания на тотальном
диктante!**

Бессмертный ПОЛК

9 мая **19.00**

АКЦИЯ БЕССМЕРТНЫЙ ПОЛК
Ждем вас с Вашей историей о ветеране

Знаем! Помним! Гордимся!

*Солдат не умрет никогда,
если память о нем будет вечной!*

ДОРОГИЕ ДРУЗЬЯ!

16 апреля в России, так же как и в Румынии, православные христиане отмечают Пасху - **Светлое Христово Воскресение**.

Пасхальные торжества наполняют сердца миллионов людей любовью и радостью, вдохновляют на добрые дела, служат утверждению в обществе таких непреходящих ценностей и нравственных ориентиров, как забота о ближнем, милосердие и сострадание. Этот праздник дарит миллионам верующих радость, надежду, приобщает их к духовным истокам и отеческим традициям.

В этот светлый и торжественный день наши сердца преисполняются радостью и самыми добрыми чувствами. Дарованная Христом надежда на спасение помогает жить, трудиться и преодолевать трудности земного бытия.

Пасха — это восхитительный праздник, богатый на традиции. Он празднуется торжественно и радостно как верующими, так и неверующими россиянами. Неделю, предшествующую празднеству, называют Страстной, а саму пасхальную неделю - Светлой седмицей, у которой каждый день, начиная с понедельника, - Светлый. Русский народ заблаговременно готовится к празднеству, выдерживая многодневный Великий пост, украшает дома и дворы, наводит везде и во всем идеальную чистоту.

Но наиболее активно начинают готовиться к Воскресению Христову с Чистого (Великого) Четверга. Верующим людям предлагалось встать на зорьке, чтобы непременно выкупаться и таким образом очиститься от всяческих грехов, набравшихся за весь год. И только после этого посетить храм, где необходимо было исповедоваться и причаститься. После службы быстро шли домой, чтобы внести последние штрихи в образцово-показательном порядке, перед покраской яиц и выпекание куличей.

В пасхальный период была заведена щедрая традиция: раздавать убогим свои деньги, священные яйца и небольшие пасочки, для того, чтобы нищенствующие также имели возможность наслаждаться светозарным торжеством — Воскресением Христовым.

Поздравляю всех православных верующих в Румынии – русских, румын, белорусов, украинцев, молдаван, армян – с праздником. Желаю света, мира и добра!

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

DRAGI PRIETENI,

Pe data de 16 aprilie, în Rusia, la fel ca și în România, creștinii ortodocși sărbătorește Sfintele Paști sau **Învierea Domnului**.

Sărbătorile Pascale umplu inimile a milioane de oameni cu dragoste și bucurie, îi inspiră la fapte bune, confirmă importanța pentru societate a unor valori perene și orientări morale, precum grija față de aproapele, milostenia și compasiunea. Această sărbătoare oferă milioanele de credincioși bucurie, speranță și îi aduce mai aproape de rădăcinile spirituale și tradițiile strămoșești.

În această luminoasă zi de sărbătoare, inimile noastre sunt pline de bucurie și de sentimentele cele mai calde. Speranța mântuirii dăruită de Hristos îi ajută pe credincioși să trăiască, să muncească și să depășească greutățile vieții.

Învierea Domnului este o sărbătoare încântătoare, bogată în tradiții. Paștele se sărbătorește în mod festiv și cu bucurie atât de către rușii credincioși, cât și de cei necredincioși. Săptămâna de dinaintea sărbătorii se numește Săptămâna Patimilor, iar zilele de după Învierie, începând de luni, se numesc Luminate, ele alcătuind Săptămâna Luminată. Poporul rus se pregătește din timp pentru această sărbătoare, ținând Postul Mare, împodobind casele și curțile, păstrând în toate o curățenie desăvârșită.

Însă pregătirile cele mai intense pentru Învierea lui Hristos încep din Joia Mare. Conform tradiției, credincioșii se trezesc în zori pentru a face baie, curățându-se astfel de toate relele adunate pe parcursul întregului an. Și abia apoi se duc la biserică, unde se spovedesc și se împărtășesc, spre iertarea păcatelor. După slujbă, se grăbesc acasă pentru a face ultimele pregătiri, într-un mod exemplar, înainte de a vopsi ouă și a coace pască și cozonaci.

În zilele pascale a fost introdusă o tradiție a generozității: săracilor le erau împărțiți bani, ouă și pască sfințite, pentru ca și aceștia să se poată bucura de sărbătoarea luminată a Învierii Domnului.

Felicitări tuturor credincioșilor ortodocși din România, români, ruși, bielușii, ucraineni, moldoveni, armeni, cu ocazia acestei sfinte sărbători! Vă doresc tuturor lumină, pace și bunătațe!

HRISTOS A ÎNVIAT!

ПРАВОСЛАВНЫЕ ПРАЗДНИКИ В АПРЕЛЕ

7 апреля - Благовещение Пресвятой Богородицы

9 апреля, воскресенье – Вход Господень в Иерусалим, Вербное воскресенье.

10 апреля - Страстная седмица. Великий Понедельник.

13 апреля - Страстная седмица. Великий Четверг. Воспоминание Тайной Вечери.

14 апреля - Страстная седмица. Великая Пятница. Воспоминание Страстей Господних.

15 апреля - Великая Суббота. Схождение во ад.

16 апреля - **СВЕТЛОЕ ХРИСТОВО ВОСКРЕСЕНИЕ. ПАСХА. ОКОНЧАНИЕ ВЕЛИКОГО ПОСТА.**

21 апреля - Иконы Божией Матери „Живоносный Источник”. Пасхальное освящение воды в храмах. Память обновления (освящения) храма Пресвятой Богородицы у Живоносного Источника в Константинополе

25 апреля, вторник - Радоница

Дорогие друзья!

Поздравляем Вас со светлым праздником Пасхи!

Христос Воскресе!

Dragi prietenii!
Hristos a înviat!

Paștele fericit
tuturor!

ȘEFII MISIUNILOR DIPLOMATICE ALE IMPERIULUI RUS, UNIUNII SOVIETICE ȘI FEDERAȚIEI RUSE ÎN ROMÂNIA (DIN 1878 PÂNĂ ÎN PREZENT)

(continuare în număr următor)

**15 octombrie 1878 – 31 ianuarie 1879 –
Dmitri Fiodorovici Stewart (1838-1902)**

Baron, agent diplomatic rus și consul general la București, director al Arhivei Statului și al Arhivei din Sankt-Petersburg ale Ministerului Afacerilor Externe, consilier de stat. În anul 1876 a fost numit agent diplomatic și consul general la București; în anul 1878, după războiului ruso-turc – ministru-rezident al prințului român.

**20 februarie 1879 – 3 ianuarie 1881 –
Aleksander Arnoldovici Jacobsen (? -1885)**

Consilier de stat. În perioada 1871-1875 este secretar al Consulatului din București. În 1875-1881 este consul la Iași (în același timp, în 1879-1881, coordonează misiunea rusă în România).

**2 decembrie 1880 – 3 iunie 1886 –
Lev Pavlovici Urusov (1839-1928)**

Prinț, diplomat rus din familia Urusovilor, nepotul contelei S.S.Uvarov. După anul 1917 a părăsit Rusia. În anul 1920 a condus Comunitatea Angajaților Ministerului Afacerilor Externe al Rusiei. A murit în Nisa.

**3 iunie 1886 – 9 aprilie 1891 –
Mihail Aleksandrovici Hitrovo
(1837-1896)**

Diplomat rus, poet, traducător. I s-a acordat titlul de șambelan de către regele Carol I.

**9 aprilie 1891 – 23 august 1902 –
Nikolai Antonovici Fonton (?- 1914 (?))**

Șambelan, diplomat.

**1903-1911 – Mihail Nikolaevici
Girs (1856-1932)**

Diplomat rus, consilier de stat, șambelan. Reprezentant al unei vechi familii nobile, de origine suedeză, fiul ministrului afacerilor externe, Nikolai Karlovici Girs.

**1912-1913 – Nikolai Nikolaevici
Șebenکو (1863-1953)**

Fiul unei personalități militare și de stat, N.N.Șebenکو, și al nepoatei Nataliei Gonțearova, Maria Ivanovna Gonțearova. N.N.Șebenکو a unit în exil multe organizații naționale monarhiste, a fost președintele Uniunii Pajilor. A murit în Franța.

**1913-1915 –
Stanislav Alfonsovici Poklevski-Kozell
(1868-1939)**

Diplomat rus; consilier de stat, șambelan. Reprezentant al familiei Kozell-Poklevski, de origine belarusă. În anul 1918, după Revoluția din Octombrie a refuzat să lucreze pentru bolșevici și a locuit în România. În perioada 1920-1930 a fost reprezentantul Înaltului Comisar pentru refugiați din cadrul Ligii Națiunilor (Comitetul Nansens) din regat, s-a ocupat de acordarea asistenței emigranților ruși în România.

1915-1916 – Nikolai Nikolaevici Șebenکو

**1916 – 3 martie 1917 – Aleksandr Aleksandrovici Mosolov
(1854-1939)**

Comandant rus, oficial juridic, diplomat; general-locotenent de cavalerie. După Războiul Civil a părăsit Rusia. În exil a participat la activitățile unor organizații monarhiste. A murit în Bulgaria.

**Martie 1917-1918 – Stanislav
Alfonsovici Poklevski Kozell**

**3 noiembrie 1934 – 6 februarie 1938
– Mihail Semionovici Ostrovski
(1892- 1949)**

S-a născut în familia unui profesor. A învățat la Facultatea de Drept din cadrul Institutului de Neuropsihiatrie din Sankt Petersburg. Membru al Partidului Comunist Rus (bolșevic) din anul 1919. În perioada 1919-1922 activează

în Armata Roșie, între 1922 și 1925 este comisar adjunct al Academiei Militare a Armatei Roșii. Din anul 1925 intră în serviciul diplomatic. În anul 1939 a fost arestat și condamnat la 15 ani de închisoare și 5 ani de privare de drepturi. Până la sfârșitul lunii aprilie 1949 și-a ispășit pedeapsa în Norilsk. În aprilie 1949 a fost transferat în Lagărul Special nr. 2 (Gorlag). Din acele momente s-au pierdut datele despre el.

РУССКИЕ ТРАДИЦИИ НА ПАСХУ

За 11 веков своего существования российская Пасха приобрела свои оригинальности и колорит. Ведь именно праздничный пасхальный стол существенно выделяет ее среди других православных праздников. Для праздника характерны особые символы — кулич и яйцо. По всей России, начиная с Чистого четверга, выпекают куличи, готовят творожные пасхи, красят яйца различными способами. По древнему обычаю стремились подготовить обильное гарнированное меню, но даже и в небогатых семьях в количестве пасхальных блюд обязательно находились свежеспеченный по особенному рецепту куличик и разрисованные яйца.

Почему на Пасху принято окрашивать яйца

Когда приближается праздник, мудрые хозяйки начинают запасать луковую шелуху и интересные способы окрашивания яиц. Ведь это одна из самых главных традиций праздника. Так как празднику предшествовал Великий пост, а в этот период нельзя было употреблять в пищу яйца, запасливые хозяйки просто варили их, сохраняя до Пасхи, а чтобы они дольше сохранились и отличить где вареные, а где сырые яйца, женщины их окрашивали с помощью луковой шелухи.

Согласно следующей легенде, которая является более простой. Когда Иисус был совсем маленький, Дева Мария создавала расписные яйца в качестве игрушек.

Куличи

Куличи - на их приготовление каждый раз требуется масса свободного времени. Тесто для куличей или пасхи замешивали продолжительно, вооружившись терпением. Использовали при этом лучшие из лучших продукты питания.

Существует, по крайней мере, две версии происхождения традиции печь куличи. Первая всем известна. Согласно Библейской истории Христос собрал всех учеников за трапезой, где преломил пресный хлеб, говоря им, что этот хлеб является символом его тела, которое необходимо вкушать для того, чтобы иметь жизнь вечную.

Следующая версия происхождения этого праздника скорее имеет языческие корни и служит жертвой для Бога плодородия. Согласно преданиям, именно на этот период приходится праздник плодородия, когда начинается настоящая весна и земля уже готова к посеву. Как и все праздники, так и этот сопровождался песнями, хороводами, гаданиями. Все эти обряды совершались ради хорошего урожая.

Отправляясь в гости, с собой в обязательном порядке брали крашенные яйца. Приветствовали друг друга фразами «Христос воскрес» — «Воистину воскрес», трижды целовались и обменивались крашанками. Представленный обычай по праву считается характерной чертой только славянских народов, в остальных странах мира данная традиция отсутствует.

Развлечения и игры на Пасху

После многодневного поста, а также отказа от разнообразных отрад и увеселений, праздничный день Пасхи был желанным и абсолютно всеми обожаемым. В связи с этим было выдумано множество всенародных забав и способов развлечений, которые сейчас любят не только детвора, но и взрослые

люди. Большинство этих игр популярно и в наше время. В частности, обрядность битья вареных крашенных яиц: кто-то удерживает писанку в ладони носиком кверху, напротив второй колотит по нему носиком следующего яйца. У кого конкретно писанка так и осталась целой, тот и дальше продолжает соревнование с другими.

Одна из увлекательных забав — катанье яиц. В нее следует играть на столике или же на поверхности пола, главное условие, чтобы оказалась ровненькая плоскость. Дополнительно требуется желоб, каковой ставится непосредственно под наклоном, а также одеяльце. Любый играющий по лотку запускал яйцо, которое скатывалось на одеяло. При условии, что спустившееся яйцо сталкивалось с яйцом, покоящимся на одеяле, то это и была победа. Разбитые яйца играющие забирали себе. Необходимо было иметь навык руководить передвижением яйца. Чем было большее количество играющих людей, тем веселее и интереснее становилось зрелище.

А «игру в кучки» относили к виду развлечений только для девиц. Высыпали более чем по две кучки песочка на всякого игрока. Барышни, совершенно не участвующие в состязании, подкладывали разукрашенное яйцо непосредственно под единственную кучку песка. Играющие участницы подходили и показывали на одну из кучек. Одерживала победу та девушка, которая находила спрятанное яйцо.

Приметы

Христианская русская Пасха, действительно, сгруппировывала вокруг себя многочисленные этнические приметы, легенды и ритуалы, которые совершенно не признаются служителями церкви, но зато пользуются заслуженной популярностью в крестьянском окружении.

- Так на Пасху девушки, ни при каких обстоятельствах, не брали соль руками, чтобы руки не потели.
- Умываться полагалось лишь водой с красного яйца, для того чтобы быть всегда цветущей.
- Старались постоять на топоре, чтобы быть крепкой. Поговаривали, что это дивно помогает, и девицы были настолько крепкими, что, как говорится в поговорке, «её бей хоть об дорогу, а ей всё нипочем».
- Рожденные в пасхальный период младенцы, будут всегда обладать отличным здоровьем и будут во всём удачливы.
- Набранная в пасхальную ночь из колодезя питьевая вода значилась магическая. Ежели ею взбрызнуть жилое помещение, тогда возможно удалить недобрые наговоры, нехорошие думы и прегрешения.
- В пасхальную пору не следует здорово упиваться, а также бушевать.
- В равной мере считали, что если в самые первые сутки Воскресения Христова покатают по периметру двора 1-ое снесенное в этот день птичье яйцо, то можно прогнать вон всякую нечистую силу.
- — А если барышня намеревается быстро выйти замуж, то в течение божественного служения ей требуется произнести: «Воскрешение Христово! Отправь для меня лично суженого холостого!».

Полный пасхальный промежуток времени тянется сорок суток, вплоть до самого праздника Вознесения. А 1-ая неделя после светлого торжества Пасхи имеет наименование Красная горка.

TRADIȚII RUSEȘTI DE PAȘTI

De-a lungul a unsprezece secole, Paștele rusesc și-a dobândit originalitatea și particularitățile sale specifice. Cea care o deosebește semnificativ de celelalte sărbători ortodoxe este tocmai masa festivă de Paște. Două simboluri sunt caracteristice acestei sărbători: pasca (kulici) și ouăle. În întreaga Rusie, începând de Joia Mare, se prepară kulicii, se pregătește pasca cu brânză și se vopsec ouăle, prin diferite metode. Masa bogată și copioasă era pregătită după un obiceiuri străvechi; chiar și în familiile modeste, de la masa de Paște nu lipseau sub nicio formă kuliciul pregătit după o rețetă specială și ouăle încondeiate.

De unde tradiția vopsitului ouălor de Paști

Când se apropie sărbătoarea Învierii Domnului, gospodinele înțelepte încep să fac provizii de coji de ceapă și pregătesc metode interesante de vopsirea a ouălor. Aceasta este una dintre cele mai importante tradiții ale sărbătorii. Întrucât sărbătoarea este precedată de Postul Mare și, în această perioadă, nu este voie să se mănânce ouă, gospodinele econoame pur și simplu le fierbeau, păstrându-le până de Paști, pentru a le putea păstra mai mult timp. Ca să se poată face o diferență între ouăle fierte și cele nefierte, femeile le vopseau cu coji de ceapă.

O altă legendă, mult mai simplă, spune că atunci când Isus era copil, Fecioara Maria făcea ouă vopsite pe post de jucării.

Kulici

Pregătirea kulicilor necesită întotdeauna foarte mult timp. Aluatul pentru kulici și cozonacii pascali era frământat îndelung și cu răbdare. Pentru prepararea lor se foloseau ingredientele de cea mai bună calitate.

Există cel puțin două versiuni privind tradiția de a coace kulici. Prima este cunoscută de toată lumea. Conform Istoriei Biblice, Hristos a adunat pe toți ucenicii săi la masă, unde a frânt în două o pâine nedospită, spunându-le, că acea pâine este simbolul trupului său, din care trebuie să guste pentru a avea viață veșnică.

O altă variantă leagă originea acestei sărbători de o credință păgână, reprezentând o jertfă adusă zeului fertilității. Conform legendelor, în această perioadă a anului avea loc sărbătoarea fertilității, este timpul în care începe cu adevărat primăvara, iar pământul deja este pregătit pentru semănat. Ca la toate sărbătorile, se cânta, se organizau hore, se ghicea. Toate aceste ritualuri erau menite să aducă o recoltă bogată.

Când oamenii se duceau în vizită la cineva, ei aduceau neapărat și ouă vopsite. Se salutau spunând „Hristos a Înviat!” – „Adevărat a Înviat!”, se sărutau de trei ori și făceau schimb de ouă vopsite. Acest obicei este considerat ca fiind o particularitate a popoarelor slave, pentru că în alte țări ale lumii această tradiție lipsește.

Distracția și jocurile de Paști

După un post îndelungat și abținerea de la orice distracții, ziua Paștelui a devenit o zi așteptată și iubită de toată lumea. S-au inventat o mulțime de distracții și moduri de divertisment care sunt și acum gustate nu numai de către copii, ci și de adulți. Majoritatea acestor jocuri sunt jocuri foarte populare și în zilele noastre. Este vorba, în special, de ritualul ciocnirii ouălor vopsite: cineva ține oul în mână cu vârful în sus, în timp ce altcineva îl ciocnește cu

un alt ou vopsit. Cel al cărui ou rămâne întreg continuă concursul cu alții.

Una din distracțiile cele mai interesante este rostogolirea ouălor. Ouăle se rostogolesc pe o masă sau pe podea, cu condiția ca suprafața să fie netedă. În plus, mai este nevoie și de un jgheab așezat în plan înclinat, precum și de o păturică. Jucătorii lăsau oul să se rostogolească pe jgheab până pe pătură. Dacă oul rostogolise lovea un ou de pe pătură, atunci jucătorul era declarat învingător. Ouăle sparte erau luate de către jucătorii. Jocul necesită o abilitate de a dirija mișcarea oului. Cu cât erau mai mulți jucători, cu atât jocul era mai vesel și mai distractiv.

„Grămăjoarele” este un joc destinat numai fetelor. Se făceau două sau mai multe grămăjoare de nisip pentru fiecare jucătoare. Domnișoarele care nu luau parte la acest concurs ascundeau oul vopsit într-una din grămăjoare. Domnișoarele participante la joc indicau una dintre grămăjoare. Câștigătoare era fata care ghicea unde era ascuns oul.

Tradiții

Sărbătoarea Paștelui ortodox rusesc a reunit în jurul său o mulțime de legende și tradiții cu caracter etnic, care nu sunt deloc recunoscute de către slujitorii bisericii, dar care sunt binecunoscute țăranilor.

- Astfel, de Paști, fetele nu luau sarea cu mâna, ca să nu le transpire mâinile.
  - Trebuiau să se spele doar cu apa de la oul roșu, ca să fie mereu înfloritoare.
  - Înceau să stea pe topor, ca să fie puternice. Se spunea că acest lucru chiar ajută, și fetele erau atât de puternice că „puteai să dai cu ea de pământ, că nu simțea nimic”.
  - Copiii născuți în perioada Paștelui vor fi mereu sănătoși și vor avea noroc.
  - Apa din fântână, luată în noaptea de Paști, era considerată ca având proprietăți magice. Dacă stropai cu ea prin casă, puteai să te izbăvești de gândurile rele, farmece și păcate.
  - În perioada Paștelui nu se cuvina să te îmbeți și să faci scandal.
  - Dacă în primele ore ale Duminicii Învierii Domnului rostogoleai prin curte primul ou de găină care a fost ouat în acea zi, puteai alunga pe necuratul.
  - Iar dacă domnișoara vrea să se mărite cât mai repede, atunci ea trebuie să rostească în timpul slujbei: „Învieria lui Hristos! Trimite-mi-l pe cel sortit!”
- Perioada Paștelui durează 40 de zile, până la sărbătoarea Înălțării. Iar prima săptămână de după Paște poartă denumirea de Colina Roșie.

SEMINARUL INTERNAȚIONAL „COMEMORAREA ȘI ÎNVĂȚĂMINTELE CELUI DE-AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL”

VOLGOGRAD, EDIȚIA A III-A

de Mirel Eugen

Această simpozion internațional de tineret a fost organizat de către Departamentul de Tineret al Consiliului Europei și de Consiliul Național de Tineret al Federației Ruse, în cooperare cu agenția federală Rossotrudnichestvo. Evenimentul a avut loc între 6-11 noiembrie 2016, în orașul erou Volgograd (fostul Stalingrad), fiind pentru prima oară când acest seminar s-a desfășurat pe teritoriul Rusiei. Din partea României au participat doi delegați, la eveniment fiind prezenți oaspeți din peste 40 de țări, printre care Argentina, Brazilia, Ungaria, Cehia, Bielorusia.

Invitații au avut parte de o vizită detaliată a orașului, împreună cu un ghid care a prezentat foarte amănunțit principalele obiective culturale, printre care Universitatea din Volgograd. A fost explicată semnificația turelor tancurilor T-34 care traversează tot orașul și reprezintă demarcarea liniei defensive din timpul războiului. M-am oprit pentru a admira Casa lui Pavlov, simbol al rezistenței și al luptei pentru apărarea orașului. Apoi, invitații au vizitat complexul memorial „Mamaev Kurgan”, dedicat victoriei de la Stalingrad. Acesta a fost construit între anii 1959-1967 și are în centru statuia „Patria Mamă te cheamă”. Acest monument a fost proiectat de sculptorul Evgheni Vucetici. Tot aici își duc somnul de veci eroul lunetist Vasili Zaițev și Mareșalul Vasili Ciuicov, cel care a condus trupele sovietice în bătălia pentru Stalingrad.

A doua zi, invitații au avut onoarea de a face o vizită la muzeul panoramic Bătălia pentru Stalingrad. Aici iese în evidență clădirea vechii mori (Moara lui Grudinin), construite în anul 1903 și lăsată cu urmele războiului intacte, ca un monument al curajului și eroismului Armatei Roșii. În colecția muzeului se regăsesc piese foarte importante, cum ar fi pușca cu lunetă „Mosin”, model 1891, a lui Vasili Zaițev, piese de artilerie rusească și germană, uniforme ale soldaților ruși, germani, români și italieni care au participat la bătăliile din jurul Stalingradului. Ca români, ne-am bucurat că în cadrul expoziției se regăsesc și obiecte românești, printre care diferite medalii regale, inclusiv o cască olandeză model 34 și mitraliere ZB cu însemne ale Casei Regale a României. Invitații au discutat îndelung despre aceste obiecte din patrimoniul muzeului și despre importanța lor pentru păstrarea memoriei celor care s-au jertfit pe câmpul de luptă. Cu toții am observat cât de repede trece timpul.

Obiectivele seminarului au fost următoarele: împărtășirea cunoștințelor despre comemorarea celui de-al doilea război mondial; dezvoltarea unei abordări comune a drepturilor omului ca bază a educației celor tineri. Participanții au elaborat proiecte comune; au fost studiate aspecte legate de educația și păstrarea memoriei acelor vremuri, la predarea istoriei în societatea contemporană.

Lucrările propriu-zise ale seminarului au început luni, 7 noiembrie, printr-o prezentare a ideilor fiecărui participant cu privire la păstrarea memoriei și a poveștilor de familie din timpul războiului. Marți, 8 noiembrie, participanții la acest seminar s-au deplasat la „Mamaev Kurgan”, unde au avut onoarea să se întâlnească și să discute cu veteranii ruși. Am fost uimit de impresiile unuia dintre aceștia cu privire la soldații armatei române. Relatări ce coincideau cu documentele românești care descriau greutățile cu care se confrunta armata română pe front.

În zilele de 9-10 noiembrie au avut loc discuții tehnice, iar fiecare delegație a avut posibilitatea de a organiza standuri de prezentare a activităților derulate. Standul românesc a fost foarte apreciat datorită multitudinii de exponate (fotografii, documente, echipamente militare originale). De asemenea, delegația a avut ocazia să discute cu reprezentanții Fundației „Bătălia pentru Stalingrad”, alături de care am demarat câteva proiecte comune, cum ar fi schimbul de documente și discuții pe tema modului în care acest război este prezentat în manualele de istorie.

Уважаемые друзья!
22 апреля в 10.00 стартует акция
“Георгиевская ленточка”.

Идем Вас!

ACȚIUNEA „PANGLICA SFÂNTULUI GHEORGHE”

Ideea acțiunii „Panglica Sfântului Gheorghe” s-a născut în anul 2005, în sediul agenției de presă „RIA Novosti”, care din anul 2013 a devenit Agenția Internațională de Presă „Rusia astăzi”. Din acel moment această acțiune a depășit granițele țării, ajungând să fie cunoscută la nivel internațional: începând cu anul 2009, panglicile Sfântului Gheorghe se răspândesc și în reprezentanțele agenției Rossotrudnichestvo din toată lumea.

Au trecut mai mult de 10 ani în care diverse societăți comerciale și organizații sociale au devenit coorganizatori ai acestei acțiuni.

În anul 2017 acțiunea se organizează cu ajutorul a mii de voluntari din toată Rusia, care fac parte din organizația Voluntarii Victoriei. Aceștia vor avea parte de coordonarea și sprijinul agenției Rossotrudnichestvo și a Centrului Rus pentru Educația Patriotică și Civică a Copiilor și Tineretului. De asemenea, din punct de vedere al informației și materialelor de presă, voluntarii vor beneficia de ajutorul Agenției Internaționale de Presă „Rusia astăzi”.

În mod tradițional, acțiunea își are punctul de plecare pe pereții AIP „Rusia astăzi”, iar primele panglici sunt împărțite tuturor doritorilor, pe bulevardul Zubovski, nr. 4, din Moscova.

Pentru milioane de oameni nu doar din Rusia, ci și din alte țări, panglica Sfântului Gheorghe reprezintă un simbol al amintirii, al legăturii dintre generații și al gloriei militare.

Poți să primești panglica ta la Centrul începând cu date de 22 aprilie, ora 10.00

III-Й МЕЖДУНАРОДНЫЙ СЕМИНАР «ПАМЯТЬ И УРОКИ ВТОРОЙ МИРОВОЙ ВОЙНЫ» ВОЛГОГРАД 2016

Мирел Эуджен

Международная встреча молодёжи была организована Департаментом по делам молодежи Совета Европы и Национального совета по делам молодежи России в сотрудничестве с Федеральным агентством Россотрудничество; мероприятие проводилось в городе-герое Волгограде (Сталинграде) с 6 по 11 ноября 2016 года. Отметим, что это было впервые, когда семинар проводится в России. Румыния была представлена двумя делегатами, а гости приехали из более чем 40 стран, включая Аргентину, Бразилию, Венгрию, Чехию и Беларусь.

Для иностранных гостей была устроена экскурсия по городу с гидом, который подробно рассказал о главных культурных достопримечательностях города, о Волгоградском университете. Нам объяснили значение линии башен танков Т-34, которая пересекает весь город по линии обороны во время войны. Я остановился, чтобы полюбоваться Домом Павлова - символом обороны города.

После этого гости посетили мемориальный комплекс Мамаев Курган, посвященный победе под Сталинградом. Он был построен между 1959-1967 годами, и в центре его находится статуя „Мать - Родина зовёт”. Памятник был создан скульптором Вучетичем. Здесь также установлены памятники героям Великой Отечественной Войны

- снайперу Василию Зайцеву и маршалу Василию Чуйкову, который командовал советскими войсками в битве за Сталинград.

На следующий день гости имели возможность посетить Музей панорамы Сталинградской битвы. Впечатляет здание старой мельницы (Грудинина), построенной в 1903 году и которую оставили со всеми следами войны как памятник мужеству и героизму красноармейцев. В коллекции музея находятся очень важные экспонаты: винтовка Мосина модели 1891 Василия Зайцева, экспонаты русской и немецкой артиллерии, обмундирование советских, немецких, румынских и итальянских солдат, которые принимали участие в боях за Сталинград. Мы были поражены, увидев на выставке румынские королевские медали, включая голландский шлем образца 34 и пулеметы ZB с румынской королевской маркировкой.

Общаясь между собой, гости говорили о ценности этих экспонатов, рассматривая их как наследие важности сохранения памяти о тех, кто отдал свою жизнь в бою. И всем нам показалось, что время летит слишком быстро.

Общаясь между собой, гости говорили о ценности этих экспонатов, рассматривая их как наследие важности сохранения памяти о тех, кто отдал свою жизнь в бою. И всем нам показалось, что время летит слишком быстро.

Цели семинара заключались в обмене информацией о мероприятиях, посвященных Второй мировой войне, о правах человека как основе образования и воспитания молодежи. Участники разработали совместные проекты; были рассмотрены вопросы образования и сохранения памяти в преподавании истории в современном обществе.

Работа семинара началась в понедельник, 7 ноября, когда каждый участник имел возможность представить свои идеи по вопросу сохранению памяти и семейных историй времён войны. Во вторник, 8 ноября, участники семинара отправились к мемориальному комплексу Мамаев Курган, где они имели честь встретиться и пообщаться с российскими ветеранами войны. Я был поражен впечатлениями одного из ветеранов об ужасных условиях, в которых находились румынские солдаты; такие рассказы полностью совпадали с румынскими документами того времени, в которых говорилось о фронтовых трудностях румынской армии.

9 и 10 ноября проходили дискуссии, и каждая делегация имела возможность организовать выставочные стенды собственных мероприятий. Румынский стенд был очень популярен, потому что здесь находилось множество экспонатов (фотографии, документы, оригиналы военной техники). Делегация имела также возможность пообщаться и с представителями фонда «Сталинградская битва», вместе с которыми мы будем проводить общие проекты: включая обмен документами и дискуссии на тему, как война представлена в учебниках истории.

АКЦИЯ «ГЕОРГИЕВСКАЯ ЛЕНТОЧКА»

Идея акции «Георгиевская ленточка» родилась в 2005 году в стенах Агентства «РИА Новости», с 2013 года - МИА «Россия сегодня». С тех пор акция стала не только всероссийской, но и международной: с 2009 года георгиевские ленточки распространяют в зарубежных представительствах Россотрудничества по всему миру.

За более чем 10 лет разные общественные и коммерческие организации становились соорганизаторами акции.

В 2017 году акция проводится силами тысяч Волонтеров Победы по всей России при координации и поддержке Роспатриотцентра и Россотрудничества и при информационной поддержке МИА «Россия сегодня».

Традиционно акция стартует у стен МИА «Россия сегодня», и первые георгиевские ленточки начинают раздавать всем желающим на Зубовском бульваре, 4 в Москве.

Для миллионов людей не только в России, но и за рубежом, георгиевская ленточка является символом памяти, связи поколений и воинской славы.

Получи свою ленточку в Центре, начиная с 22 апреля 10.00

La cererea numeroșilor vizitatori ai Centrului Rus de Știință și Cultură, vom deschide o nouă rubrică în revista noastră, pe care o vom numi "Schیțe din Rusia". Aici vom vorbi despre cultura și civilizația rusă.

Poziție geografică și teritoriu

Federația Rusă este statul cu cea mai mare suprafață din lume. Teritoriul Rusiei ocupă 17,1 milioane de kilometri pătrați, fiind este situat pe continentul Eurasia, în regiunile de nord și de nord-est ale acestuia. Aproximativ 30% din teritoriul Federației Ruse se află în Europa, iar circa 70% este în Asia. Rusia europeană reprezintă doar 23% din suprafață, însă concentrează 78% din populație.

Rusia modernă poate fi considerată ca o țară nordică. Ea este situată, preponderent, între 50° și 70° latitudine nordică, iar aproximativ 20% din teritoriu se află dincolo de Cercul Polar.

Teritoriul Rusiei se întinde foarte mult de la vest la est. Prin urmare, există o diferență de timp care se exprimă în 10 fusuri orare. În zonele cu o densitate ridicată a populației, aceste zone orare sunt stabilite de limitele administrative interne ale Federației Ruse.

De la vest la est, Rusia se întinde pe 10.000 de km. Punctul cel mai vestic este situat în apropierea orașului Kaliningrad, iar teritoriile aflate în cel mai estic punct sunt situate la Capul Dejnev și pe Insula Rathmann din Marea Bering. Distanța de la nord la sud este de aproximativ 4.000 km. Punctul cel mai nordic al Rusiei este pe insula Rudolf din Arhipelagul Franz Josef. Punctul cel mai sudic al Rusiei este situat pe creasta principală a lanțului muntos caucazian, pe muntele Bazardüzü. Tot aici, se află și cel mai înalt punct al Rusiei, pe muntele Elbrus, la 5642 m altitudine.

Grașițele Federației Ruse au o lungime de circa 60.933 km, dintre care 38.807 sunt frontiere maritime. Frontiera marină este situată la o

distanță de 22,7 km de uscat. Zona economică maritimă a Rusiei se extinde la 370 km de coastă.

De asemenea, Rusia are o frontieră terestră foarte lungă. Grașițele Rusiei o separă de 18 state. Astfel, cu 16 țări Rusia are frontiere terestre (inclusiv parțial recunoscutele state Abhazia și Osetia de Sud), cu 2 țări are frontiere maritime (Japonia, SUA). Cele mai lungi frontiere sunt cele cu Kazahstanul, China, Mongolia, Ucraina, Finlanda, Belarus. Cele mai scurte – cu Osetia de Sud, SUA, Coreea de Nord. Cu Polonia și cu Lituania se învecinează numai regiunea Kaliningrad, o semi-exclavă. Mica enclavă Sankovo-Medveje, parte a regiunii Briansk, este înconjurată de teritoriul Republicii Belarus. La granița cu Estonia se află enclava Dubki.

Cetățenii Federației Ruse pot traversa cu buletinul de identitate granița cu Republica Abhazia, Armenia, Belarus, Kazahstan, Osetia de Sud.

Frontierele maritime ale Rusiei au o lungime de circa 38.807 km și includ segmente pe următoarele mări și oceane: Marea Baltică - 126,1 km; Marea Neagră - 389,5 km; Marea Caspică - 580,0 km; Oceanul Pacific - 16.997,9 km; Oceanul Arctic - 19.724,1 km.

Pe mare, Rusia se învecinează cu 12 țări. Cu Japonia în strâmtoarele La Perouse, Kunașir, Izmenî și Sovietki care separă Sahalinul și Insulele Kurile de insula japoneză Hokkaido. Cu Statele Unite, în strâmtoarea Bering (86 km), frontiera trecând printre insulele Ratmanov și Kruzenștern. De asemenea, pe mare se află o parte din granița cu Norvegia (Marea Barent), cu Finlanda și Estonia (Golful Finic), cu Lituania și Polonia (Marea Baltică), cu Ucraina (Marea Azov și Marea Neagră), cu Abhazia (Marea Neagră), cu Azerbaidjan și Kazahstan (Marea Caspică), respectiv Coreea de Nord (Marea Japoniei).

STEMA DE STAȚ A RUSIEI: CÂTEVA REALITAȚI ISTORICE

Prima dovadă autentică a utilizării vulturului bicefal ca emblemă de stat este un sigiliu al lui Ivan al III-lea (Vasilievici), aplicat pe un hrisov din anul 1497. Pe parcursul existenței sale, imaginea vulturului bicefal traversează mai multe perioade de transformare. În anul 1917 vulturul încețază să mai fie emblema Rusiei; bolșevicii vedeau în el un simbol al autocrației, neluând în considerare faptul că vulturul bicefal a fost dintotdeauna un simbol al statalității ruse. La 30 noiembrie 1993 președintele rus Boris Elțin a semnat un decret privind stema națională. Acum, ca și în trecut, vulturul bicefal simbolizează puterea și unitatea statului rus.

Marea Stemă de Stat, 1882

Pe 24 iulie 1882 Împăratul Alexandru al III-lea a aprobat schița Marii Steme a Imperiului Rus, în care a fost păstrată structura, dar au fost modificate detaliile, mai precis, reprezentările arhanghelilor. În plus, coroanele imperiale au fost reprezentate sub forma unor cununi de diamante, folosite la ceremonia de încoronare.

În cele din urmă, schița Marii Steme de Stat a fost aprobată la 3 noiembrie 1882, când titlurilor deja existente a fost adăugată stema Turkestanului.

Mica Stemă de Stat, 1883-1917

La 23 februarie 1883 au fost aprobate Stema Mijlocie, precum și două variante ale Stemei Mici. Pe aripile vulturului bicefal (pe Mica Stemă de Stat) se aflau opt steme reprezentând titlurile Împăratului Rusiei: stema Kazanului, stema Regatului Poloniei; stema Hersones-ului din Taurida; stema comună a marilor cnezate ale

Kievului, Vladimirului și Novgorodului; stema Astrahanului, stema Siberiei, stema Gruziei, stema Marelui Ducat al Finlandei. În ianuarie 1895 s-a decis să fie păstrat neschimbat desenul vulturului făcut de academicianul A. Charlemagne.

Stema Rusiei, 1917

După Revoluția din februarie 1917, la inițiativa lui Maxim Gorki, a fost organizată o Ședință specială în domeniul artelor. S-a decis atunci că vulturul bicefal poate fi reprezentat pe sigiliul Guvernului Provizoriu. Elaborarea schiței acestui sigiliu a fost încredințată renumitului artist plastic Ivan Bilibin, care a luat ca element de bază imaginea, lipsită de orice simbolistică a puterii, a vulturului bicefal reprezentat pe sigiliul lui Ivan al III-lea. Această imagine a continuat să fie folosită după Revoluția din Octombrie, până la adoptarea noii steme sovietice la 24 iulie 1918.

Stema de Stat al RSFSR, 1918-1993

În vara anului 1918 guvernul sovietic a decis, în cele din urmă, să renunțe la simbolurile istorice ale Rusiei, iar noua Constituție adoptată la 10 iulie 1918 a consfințit noua stemă de stat, pe care nu mai erau reprezentate simboluri ale teritoriului, ci simboluri politice, de partid: vulturul bicefal a fost înlocuit cu un scut de culoare roșie, pe care au fost reprezentate secera și ciocanul încrucișate, precum și un răsărit de soare, ca simbol al schimbării. Din anul 1920, în partea de sus a scutului a fost înscrisă denumirea prescurtată a statului - RSFSR. Scutul era înconjurat de spice de grâu legate cu o panglică roșie având inscripția „Proletari din toate țările, uniți-vă!”. Ulterior, această reprezentare a stemei a fost aprobată prin Constituția RSFSR.

**ОПРЕДЕЛЕНА КЛЮЧЕВЫЕ ТЕМЫ
ВСЕМИРНОГО ФЕСТИВАЛЯ
МОЛОДЕЖИ В СОЧИ**

Россия ждёт!

Отделение ЛитРес в РЦНК:

Данная электронная библиотека позволит обеспечить всех читателей РЦНК качественной российской литературой.

Она обладает ресурсом с более чем 140 000 современных и классических произведений, книг-лауреатов национальных литературных премий, бестселлеров.

15

с февраля

График работы:

Среда, пятница 17.00 - 19.30
Суббота 10.00 - 13.00

Организаторы Всемирного фестиваля молодежи и студентов (ВФМС), который пройдет в Сочи осенью, определили программу мероприятия, она будет разделена на 10 основных тем, которые затронут практически все сферы жизни, сообщили в пресс-службе оргкомитета фестиваля.

Дискуссионная программа фестиваля затронет вопросы экономики и предпринимательства, науки и технологий, образования, культуры и истории, развития территорий и архитектуры, журналистики и СМИ. Также ключевыми темами станут здоровье и экология.

Отдельные площадки посвятят политике и международной безопасности, гражданскому обществу и волонтерству.

Как сообщила директор Роспатриотцентра Ксения Разуваева, фестиваль планируется провести в формате paper less, то есть обойтись цифровыми технологиями и избавиться от необходимости вести записи на бумаге. По ее словам, идея отказаться от использования бумаги «особенно актуальна, учитывая, что 2017-й объявлен годом экологии в России».

В начале февраля сообщалось, что в оргкомитете Всемирного фестиваля молодежи и студентов (ВФМС) созданы рабочие группы по проработке ключевых вопросов подготовки к мероприятию.

XIX Всемирный фестиваль молодежи и студентов пройдет с 14 по 22 октября 2017 года в Сочи. В фестивальных мероприятиях примут участие также шесть других регионов России от Владивостока до Калининграда. Предполагается, что всего в фестивале примут участие 20 тыс. молодых людей от 18 до 35 лет, из них 10 тыс. – россияне и еще 10 тыс. – представители более чем 150 стран мира всех населенных континентов планеты.

SPUTNIK ȘI COMPANIA DE STAT DE RADIO ȘI TELEVIZIUNE DIN RUSIA (VGTRK) VOR ADUCE LA BUCUREȘTI „FOTOCRONICI DIN SIRIA”

Expoziția „Siria. Cronică în fotografii a unui război” este alcătuită din patruzeci și nouă de lucrări ale fotografiilor corespondenți la fața locului ai Agenției Internaționale de Presă și Radio „Sputnik” și ale operatorilor Companiei de Stat de Radio și Televiziune din Rusia (VGTRK). Aceasta se va deschide pe 19 aprilie la Centrul Rus de Știință și Cultură din București, pe bulevardul Lascăr Catargiu nr. 50. Demersul expoziției este susținut de agenția Rossotrudnicestvo și va vorbi despre conflictul militar din Siria, văzut din perspectiva vieților și suferințelor distruse de război; se va vedea, de asemenea, cum arată o zi de lucru pe baza aeriană Hmeimim și ce presupune munca Forțelor Aeronautice Ruse în lupta împotriva terorismului. O parte a fotografiilor va fi expusă în aer liber, în jurul clădirii Centrului. Expoziția va avea loc până la 9 mai, intrarea este liberă.

Expoziția cuprinde lucrări ale jurnaliștilor premiați ai agenției Sputnik, respectiv Valeriy Melnikov, Iliya Pitalev, Mikhail Alaeddin, Mikhail Voskresenskiy, dar și ale operatorilor Companiei de Stat de Radio și Televiziune din Rusia (VGTRK), Viktor Pirihodko și Alexander Pușin. Fotografiele au fost făcute în plină desfășurare a conflictului militar din Siria, în 2015 și 2016.

Amintiri legate de delegațiile în Siria ale fotografului de la fața locului, corespondent al Agenției Internaționale de Presă și Radio „Sputnik” Valeriy Melnikov: „La începutul anului 2012, după o serie de acțiuni antiguvernamentale, în Siria a început războiul civil. Țara s-a împărțit în două tabere. Dezastrul impetuos și haosul războiului au luat locul păcii și liniștii. Viitorul Siriei și cetățenilor ei s-au pierdut în fumul dens provocat de exploziile proiectilelor”.

Operatorul VGTRK Viktor Pirihodko, vorbind despre munca lui de teren din Siria: „... lucrez ca fotograf în mod regulat, dar, lucrând pe baza aeriană din Hmeimim, nu am avut cum să trec peste cele mai frumoase avioane și cei mai buni piloți militari din lume. Au fost absolut fascinanți”!

Sputnik (sputniknews.com) este o agenție de presă și radio cu centre informaționale de multimedia în zece de țări. Platforma Sputnik include website-uri în mai mult de 30 de limbi, radioemisie analog și digital, aplicații pentru telefonul mobil și pagini pe rețelele de socializare. Știrile postate pe platforma Sputnik pot fi găsite în permanență și în limbile engleză, arabă, spaniolă, chineză.

Proiectul Sputnik „Moldova-România” a început în februarie 2016. Acesta este un proiect cu scop analitic, care se desfășoară în limba română și este dedicat cititorilor care sunt interesați de relațiile cu România și de colaborarea dintre cele două țări, România și Moldova. Scopul proiectului este acela de a prezenta un punct de vedere alternativ cu privire la dezvoltarea celor două state.

**Сирия.
Фотохроники
войны**

фотовыставка корреспондентов
МИА «Россия сегодня» и ВГТРК

ÎNVĂȚĂM LIMBA RUSĂ: LUCRĂM LA CALCULATOR

DE ANNA OSTANINA

Odată cu apariția și răspândirea largă a calculatoarelor în viața fiecăruia dintre noi, în orice limbă au apărut cuvinte și expresii noi, fără de care viața modernă din ziua de azi ar fi imposibilă. Desigur, cele mai multe dintre aceste cuvinte sunt cuvinte împrumutate din limba engleză; cu toate acestea, multe dintre ele în limba rusă au fost rusificate - adică ele se formează și funcționează în conformitate cu legile limbii ruse, se declină, formează diminutive și așa mai departe. Ce trebuie să știți pentru a lucra cu ușurință pe un calculator, pe care aveți instalată limba rusă și tastatură rusă? Hai să vedem.

În primul rând, este necesar să cunoașteți denumirile componentelor. Персональный компьютер или ПК este un calculator conceput pentru a fi utilizat de către o singură persoană. Acesta cuprinde următoarele: **монитор, системный блок, клавиатура, мышь (monitor, unitate centrală, tastatură, mouse)**. În același timp, în zilele noastre, mulți preferă să folosească, în locul unui calculator de birou, un ноутбук – un computer portabil care are în el toate aceste componente. Atunci când alegeți un calculator, sunt importante **операционная система, процессор, память, жёсткий диск, дисплей (sistem de operare, procesor, memorie, hard disk, ecran)**. Pe клавиатура computerului se află кнопки sau клавиши (taste sau butoane), inclusiv кнопка включения (butonul de pornire) și тачпэд (panou tactil), cu ajutorul căruia se controlează cursorul (cursorul mouse-ului). De asemenea, laptopul mai are **батарея питания, динамики, микрофон, веб-камера и сетевой адаптер питания (baterie, difuzoare, microfon, cameră web, adaptor de curent de alternativ)**. Acestea sunt, iată, componentele de bază ale calculatorului.

Dar ce conține el? Atunci când porniți calculatorul, veți vedea **рабочий стол (desktop)** и **ярлыки (shortcut-uri)**, cele mai frecvent utilizate **файлы (fișiere)**, iar în partea de jos – **кнопка «Пуск» (butonul «Start»)**, cu ajutorul căreia este ușor să gestionați documente și programe. **Fișierele populare sunt текстовые файлы, изображения, аудио- и видео-файлы (fișiere text, imagini, fișiere audio și video)**. Puteți **создавать, копировать, удалять (crea, copia, șterge)** fișierele de pe computer. Fișierele șterse sunt trimise în Корзина (coș), de unde fișierele se pot **восстановить (a recupera)** sau se poate **очистить корзину (a șterge definitiv, a goli coșul)**.

Cele mai multe calculatoare folosesc interfața Windows. Din moment ce a fost utilizat Windows 95, butoanele de control al ferestrelor sunt **свернуть (minimize, a minimiza), развернуть (restore, a desfășura), закрыть (close, a închide)**.

Ceea ce atrage majoritatea oamenilor este posibilitatea de a folosi Internetul. Se spune «**сидеть в Интернете**», «**лазить по Интернету**» este forma colocvială a expresiei a sta pe net/a naviga. Pentru a avea acces la Internet, utilizați **браузер (browser)**, necesar pentru a vizualiza **веб-страницы (pagini web)**. Веб-страница standard este un fișier text ce conține **ссылки (link-uri)** către fișiere în alte formate, precum și **гиперссылки (hyperlink-uri)**, pentru a face salt la alte pagini web. Câteva pagini web alcătuiesc un **веб-сайт (site web)**. În timp ce pagina se încarcă, pe ecran poate apărea inscripția **загрузка (se încarcă)**. În cazul unei erori, mesajul spune că **страница не грузится (pagina nu se încarcă)**.

În Rusia, cele mai populare сайты sunt **Вконтакте.ру, Одноклассники.ру, Mail.ru**. Pentru a vă înregistra pe aceste site-uri, la регистрация introduceți **имя пользователя (numele utilizatorului)** și **пароль (parolă)**. Pe site-ul Mail.

ru se poate crea **электронный ящик (căsuță poștală electronică)**. Veți putea vedea scrisorile în tab-ul **Входящие (Inbox)**, iar reclamele în **Спам (spam)**.

Cele mai populare site-uri de știri din Rusia sunt «**Риа Новости**», «**Вести.ру**», «**Газета.ру**» și altele. Desigur, le puteți vizita. De asemenea, trebuie menționat faptul că, potrivit ultimelor date, rusă este a doua cea

mai populară limbă de pe Internet, după limba engleză. Numărul de resurse în limba rusă este cu adevărat impresionant!

Merită să menționăm un pic și jargonul. Un număr semnificativ de cuvinte este folosit în limbajul profesional. Încercați să ghiciți ce sens au cuvintele **комп, клавиша, юзать, кликать, гуглить**. În cazul în care programul de calculator merge foarte încet, se spune că «**тормозит**». În cazul în care computerul nu mai răspunde la comenzi, se spune «**компьютер завис**». Astea sunt exemplele de jargon informatic. Nu scăpăm din vedere nici limbajul special folosit de **геймеры (gameri)**.

Temă pentru acasă: vizitați unul dintre cele mai populare site-uri rusești, cum ar fi **Vkontakte.ru**. Intrați pe unul din grupurile care vă interesează, de exemplu, **https://vk.com/russianforeign**. Într-un astfel de grup puteți nu doar comunica, ci și **скачать (descărca)** cărți rusești pentru studierea limbii ruse în format electronic!

Sperăm că acest subiect vă va fi de folos și veți folosi calculatorul în limba rusă sau veți intra pe site-uri rusești!

ТЕКСТ ДЛЯ ЧТЕНИЯ ВЕСНА

Для русских весна всегда начиналась с Масленицы. Масленица – это время блинов, оладий, пирогов. Во время Масленицы русские веселились – танцевали, пели песни, водили хороводы. Веселье продолжалось всю неделю до Прощёного воскресенья – в этот день нужно было просить друг у друга прощения. Когда кончалась Масленица, начинался Великий пост. 22 марта – это день весеннего равноденствия, то есть, день равен ночи. В этот день по всей России пекут жаворонков – печенье в форме птиц. А всё потому,

что в православном календаре 22 марта – день сорока мучеников, поэтому в народе его называли Сороками. Говорят, что в этот день из-за моря прилетают сорок весенних птиц. Печенье в форме жаворонков означало приход весны.

За неделю до Пасхи празднуют Вербное воскресенье. В Москве, на Красной площади, организовывали вербный базар, где продавали ветки вербы, бумажные цветы, игрушки, сладости. Пасха – самый большой христианский праздник. Символ Пасхи – крашеное яйцо. Начиная с Пасхи и до Троицы (день, когда сеяли хлеб) были приняты игры с крашеными яйцами, которые имели магический, ритуальный характер – должны были помочь расцвету природы.

ПЕРВОЕ УПОМИНАНИЕ О МОСКВЕ: ИСТОРИЧЕСКАЯ ПРАВДА

Весною 1147 Суздальский князь Юрий Владимирович, как передает летописное сказание, пошел на Новгород, бывший на стороне Изяслава Мстиславича, взял Торжок и землю на Мсте, а Святослав Северский, его союзник, по Юрьеву приказу, пошел на землю Смоленскую, тоже стоявшую на стороне Киевского князя, и взял там живших на Протве литовцев-голядей и обогатил дружину свою полоном.

После этого Святослав, к которому Юрий еще раньше посылал на помощь сыновей и богатые дары для него и его княгини (ткани и меха), получил от Суздальского князя приглашение приехать к нему в Москву: **«Приди ко мне, брате, в Москов»**, — с такими словами, сбереженными Ипатьевской летописью, обратился суздальский князь Юрий Долгорукий к князю Святославу. Святослав отправился к нему с сыном Олегом, князем Владимиром Рязанским и дружиной. Олег поехал в Москву вперед и подарил Юрию барса. Основатель Москвы дружески поздоровался с прибывшими князьями, и начался пир.

Возраст же Москвы точно не известен. Центром княжества Москва впервые становится в начале XIII века. В 1238 году, во время монголо-татарского нашествия на Русь, Москва испытала первое нападение внешнего врага, была разграблена и сожжена, а князь Владимир Юрьевич взят в плен и позже убит. Рассказывая о событиях 1238 года, летопись упоминает применительно к Москве «церкви, монастыри, села», что говорит о значении и размерах города.

PRIMA ATESTARE DOCUMENTARĂ DESPRE MOSCOVEI: ADEVĂRUL ISTORIC

În primăvara anului 1147, cneazul Suzdalului, Iuri Vladimirovici, așa cum spune letopisețul, a ajuns în Novgorod, care pe atunci era de partea cneazului Iziaslav Mstislavici al Kievului. Iuri a cucerit Torjokul și teritoriile de-a lungul râului Msta, iar Sviatoslav Severski, aliatul său, la ordinul cneazului Iuri, a ocupat teritoriul Smolenskului, care era tot de partea cneazului kievean, a supus triburile baltice de neam lituanian care trăiau pe malul râului Protva și și-a întărit trupele luând ostași cu arcanul.

Apoi, Sviatoslav, căruia Iuri îi trimitea în ajutor, mai demult, pe fiii săi, precum și daruri bogate pentru el și soția sa (țesături și blănuri), a primit de la cneazul Suzdalului invitația de a-l vizita la Moscova: **„Vino la mine, frate, la Moscov”**, cu aceste cuvinte, păstrate în Letopisețul Ipatievski, i s-a adresat cneazul din Suzdal, Iuri Dolgoruki („Mîină-lungă”), cneazului Sviatoslav. Sviatoslav a pornit către Moscova cu fiul său Oleg, împreună cu cneazul Vladimir din Riazan și cu garda sa personală. Oleg a intrat în Moscova primul și i-a dăruit lui Iuri un leopard. Întemeietorul Moscovei l-a salutat prietenos pe tânărul cneaz și a început ospățul.

Nu se știe exact cât de veche este Moscova. Orașul a devenit centrul cnezatului la începutul secolului al XIII-lea. În anul 1238, în timpul invaziilor tătaro-mongole în Rusia, Moscova a cunoscut primul atac al unui inamic extern, fiind prădată și incendiată, iar cneazul Vladimir Iurevici a fost capturat și apoi ucis. Relatând evenimentele anului 1238, letopisețul menționează cu privire la Moscova ca având „biserici, mănăstiri, sate”, ceea ce subliniază însemnătatea și dimensiunile orașului.

КАЛЕНДАРЬ НА АПРЕЛЬ

1 апреля - День смеха

7 апреля - День рождения Рунета. 7 апреля 1994 года для России был зарегистрирован домен — .Ru — и внесен в международную базу данных национальных доменов верхнего уровня. Сегодня в России введен еще один домен — .рф — национальный домен верхнего уровня для Российской Федерации. Это первый в Интернете домен на кириллице. Отличием от введенного ранее домена «.ru» является то, что в домене «.рф» все имена второго уровня пишутся исключительно кириллицей.

8 апреля - День российской анимации. Именно в этот день состоялась премьера первого отечественного мультипликационного фильма – «Прекрасная Люканида». Широкая публика впервые

в истории увидела анимационную картину. Это была работа биолога Владислава Старевича про несчастную любовь из жизни насекомых.

11 апреля - Международный день освобождения узников фашистских концлагерей

12 апреля - День космонавтики.

12 апреля 1961 года Юрий Гагарин на корабле «Восток» стал космическим первопроходцем. С 1968 года отечественный День космонавтики получил и официальное общемировое признание после учреждения Всемирного дня авиации и космонавтики. Полет, длившийся всего 108 минут, стал мощным прорывом в освоении космоса. Как известно, прежде чем в космический корабль сел человек, в полет были отправлены четвероногие друзья человека. В августе 1960 года советский космический корабль «Восток» с собаками Белкой и Стрелкой на борту совершил суточный полет с возвращением на Землю.

13 апреля - День мецената и благотворителя в России. Основное торжество, посвященное празднику, проходит в Санкт-Петербурге в музее «Эрмитаж». На фоне картины Тьеполо «Меценат представляет Августу свободные искусства» чествуют тех, кто вкладывает силы, время и деньги в культурные и социальные проекты. Первый такой праздник состоялся в 2005 году. Его инициаторами стали сам Эрмитаж, комитет по культуре правительства Санкт-Петербурга и редакция альманаха социального партнерства «Русский меценат». Директор Эрмитажа Михаил Пиотровский дал празднику и второе, неофициальное, название — День «спасибо».

16 апреля – Празднование Светлого Христова Воскресения - Пасха

18 апреля - День победы русских воинов князя Александра Невского над немецкими рыцарями на Чудском озере.

27 апреля - День российского парламентаризма. Праздник был утвержден в 2012 году с целью привлечь внимание граждан к деятельности Федерального Собрания РФ и законодательных органов региональной власти. Дата празднования приурочена ко дню начала работы Государственной думы Российской Империи. Это историческое событие произошло в 1906 году и стало самым первым демократическим институтом в истории Российского государства.

Знаменательные даты

220 лет назад была начата отмена крепостного права.

50 лет фильму «Кавказская пленница».

870 лет с первого летописного упоминания о Москве.

160 лет как был утвержден государственный герб.

CALENDARUL LUNII APRILIE

1 aprilie – Ziua păcălelilor

7 aprilie – „ziua de naștere” a conceptului „Runet”. Pe 7 aprilie 1994 a fost înregistrat domeniul „.ru” și introdus în baza de date internațională a domeniilor de nivel superior. În zilele noastre, în Rusia a fost introdus încă un domeniu, .рф (.rf), acesta fiind un domeniul național de nivel superior, alocat Federației Ruse. Este primul domeniu de internet scris cu alfabet chirilic. Diferența față de cel deja introdus (.ru) constă în faptul că în domeniul „.рф” toate

numele din domeniile de nivel secund se scriu exclusiv cu caractere chirilice.

8 aprilie – ziua animației ruse.

Chiar în această zi a avut loc premiera primului film de animație autohton, „Minunata Liukanida”. A fost pentru prima dată în istorie când o proiecție de animație a fost prezentată publicului larg. Aceasta a fost rodul muncii biologului Vladislav Starevici, care a realizat un film despre iubirea nefericită din viața unor insecte.

11 aprilie – ziua internațională a eliberării prizonierilor din lagărele fasciste.

12 aprilie – ziua cosmonauticii. 12 aprilie 1961 a fost ziua în care Iuri Gaгарin, la bordul navei spațiale „Vostok”, a devenit primul om care a ajuns în spațiul cosmic. Începând cu anul 1968, Ziua Națională a Cosmonauticii a fost recunoscută oficial și pe plan internațional, după introducerea Zilei Internaționale a Aviației și Cosmonauticii. Zborul, care a durat în total 108 minute, a reprezentat un pas uriaș pentru studiul Universului. După cum se știe, înainte ca omul să pună piciorul într-o navă spațială, echipajul primului zbor în spațiu a fost compus din prietenii noștri patruzeți. În august 1960, nava spațială sovietică „Vostok”, avându-i la bord pe cățeeii Belka („Veverița”) și Strelka („Săgeata”), a parcurs un zbor în spațiu de 24 de ore, după care s-a întors pe Pământ.

13 aprilie – ziua mecenatului și a filantropiei în Rusia. Cea mai importantă ceremonie dedicată acestei sărbători are loc în Sankt-Petersburg, la Muzeul Ermitaj. Pe fondul tabloului lui Tiepolo, „Mecenas prezentându-i artele libere Împăratului Augustus”, sunt cinstiți cei care își dedică energia, timpul și resursele financiare în proiecte culturale și sociale. Prima astfel de sărbătoare a avut loc în anul 2005. Inițiatorii lui au fost chiar Ermitajul, Comitetul pentru Cultură al Administrației orașului Sankt-Petersburg și redacția almanahului pentru parteneriat social Mecenatul rusesc. Directorul Ermitajului, Mihail Piotrovski, i-a dat sărbătorii și o a doua denumire, neoficială: „Ziua Mulțumescului”.

16 aprilie – Sărbătorirea Învierii Domnului (Paștele)

18 aprilie – ziua în care ostașii ruși, sub conducerea cneazului Alexandru Nevski, i-au învins pe cavalerii teutoni pe lacul Ciudski.

27 aprilie – ziua parlamentarismului rus. Această sărbătoare a fost proclamată în anul 2012, cu scopul de a atrage atenția oamenilor asupra activității Parlamentului Federației Ruse și a organelor legislative reprezentate de autoritățile locale. Data sărbătorii coincide cu ziua în care și-a început activitatea Duma de Stat a Imperiului Rus. Acest eveniment istoric a avut loc în anul 1906, iar Duma de Stat a devenit prima instituție democratică din istoria statului rus.

Date importante:

Acum 220 de ani a fost inițiată abolirea iobăgiei.

Filmul „Prizoniera din Caucaz” împlinește 50 de ani.

Se împlinesc 870 de ani de la prima atestare documentară a Moscovei.

Se împlinesc 160 de ani de la crearea stemei statului rus.

СОБЫТИЯ МАРТА

1 марта – в Сочи завершился инвестиционный форум, ставший зимним аналогом флагманского Петербургского экономического форума. Основное послание, которое исходило от чиновников, можно охарактеризовать так: рецессия закончилась, в казну снова потекли доходы от нефти, но темпы экономического роста нужно ускорять. Глава правительства Дмитрий Медведев утвердил мысль о том, что Россия «научилась справляться» со всеми вызовами последнего времени — нестабильностью сырьевых рынков, структурными дисбалансами в экономике, санкциями Запада. Реальные доходы российских граждан «стали потихоньку повышаться», инфляция опустилась до рекордно низкого уровня, «с безработицей справились», перечислил Медведев. Вице-премьер Дмитрий Козак предварительно оценил объем соглашений, заключенных на форуме «Сочи-2017» в 200 млрд руб., без учета соглашений, защищенных коммерческой тайной.

2 марта - В Грозном прошел показ первой модной коллекции женской одежды, созданной дочерью главы Чечни Рамзана Кадырова Айшат. Были продемонстрированы 30 вечерних платьев из бархата, шифона, шелка и французского кружева, украшенных полудрагоценными камнями. Коллекция выполнена в этно-стиле.

6 марта - Права на новый фильм Андрея Звягинцева «Нелюбовь» проданы на все европейские территории по итогам Европейского кинорынка EFM в рамках 67-го Берлинского кинофестиваля. В Берлине по фильму «Нелюбовь» были заключены сделки с компаниями из Великобритании, Испании, Дании и Финляндии.

7 марта - Россия заняла 27-е место в списке лучших стран мира по версии американского журнала US News & World Report. На первом месте рейтинга оказалась Швейцария. В общую десятку лидеров списка также попали Канада, Великобритания, Германия, Япония, Швеция, США, Австралия, Франция и Норвегия. Всего в списке значится 80 государств.

12 марта - По состоянию на 1 января в тюрьмах, колониях и СИЗО содержится около 630 тысяч человек. В тюремное ведомство сегодня входит 716 исправительных колоний, 24 воспитательных колонии для несовершеннолетних, восемь тюрем, 126 колоний-поселений, шесть исправительных колоний для осужденных к пожизненному лишению свободы, 217 следственных изоляторов и 98 помещений, функционирующих в режиме СИЗО, 81 уголовно-исполнительная инспекция и 2399 их филиалов.

12 марта - Певица Юлия Самойлова будет представлять Россию на песенном конкурсе «Евровидение» в Киеве в мае этого года с песней Flame Is Burning. Об этом сообщили в воскресенье в эфире Первого канала. Юлия с детства передвигается на инвалидной коляске и имеет первую группу инвалидности.

16 марта - Президент В.В.Путин встретился с Митрополитом Московским и всея Руси Русской православной старообрядческой церкви Корнилием. Обсуждались вопросы, связанные с жизнью старообрядческой церкви, её деятельностью и перспективами развития.

EVENIMENTELE LUNII MARTIE

1 martie – s-a încheiat Forumul Național de Investiții de la Soci, care a devenit echivalentul ediției de iarnă a principalului eveniment de acest gen al anului, respectiv Forumul Economic de la Sankt-Petersburg. Mesajul principal transmis de oficiali este următorul: perioada de recesiune s-a încheiat, trezoreria a început să încaseze din nou venituri generate de industria petrolieră, fiind necesară, totuși, accelerarea ritmului de creștere economică. Primul ministru Dmitri Medvedev a re-

iterat ideea că Rusia „a învățat să facă față” tuturor provocărilor apărute în ultimul timp, respectiv instabilitatea pieței materiilor prime, dezechilibrurile structurale în economie, sancțiunile impuse de Occident. Veniturile reale ale cetățenilor Federației Ruse „au început, încetîșor, să crească”, inflația a coborât la un nivel redus, fiind stabilind un nou record, „am scos-o la capăt și cu șomajul”, a enumerat Medvedev. Vice-premierul Dmitri Kozak a estimat, în prealabil, valoarea totală a acordurilor încheiate la forumul „Soci-2017” la o cifră de 200 de miliarde de ruble, fără a lua în considerare acordurile protejate de clauza de confidențialitate.

2 martie – în Groznâi a avut loc prezentarea primei colecții de modă pentru femei, făcută de Aișat, fiica liderului Republicii Cecene, Ramzan Kadârov. Au fost expuse 30 de rochii de seară din mătase fină, șifon, mătase și dantelă franțuzească, decorate cu pietre semiprețioase. Colecția a fost gândită în stil „etno”.

6 martie – La festivalul Filmului European, în cadrul ediției cu numărul 67 a Festivalului de Film de la Berlin, au fost vândute drepturile de difuzare a noului film al lui Andrei Zviaghintev, „Neliubovi”, pe tot spațiul european. Acest film a fost tranzacționat la Berlin de companii din Marea Britanie, Spania, Danemarca și Finlanda.

7 martie - Rusia a ocupat locul 27 în topul celor mai bune țări din lume, conform unui clasament făcut de revista americană US News&World Report. Pe primul loc se află Elveția. Printre primele 10 țări se numără și Canada, Marea Britanie, Germania, Japonia, Suedia, America, Australia, Franța și Norvegia. Lista curpinde în total 80 de state.

12 martie – Conform listelor oficiale de la 1 ianuarie, numărul persoanelor aflate în închisori, colonii de muncă și în arest preventiv este de aproximativ 630.000. Sistemul penitenciar include un număr de 716 colonii de corecție, 24 școli de corecție pentru minori, 8 închisori, 126 colonii locuite, 6 colonii de reeducare pentru cei condamnați la privare de libertate pe viață, 217 puncte de arest preventiv și 98 de spații care funcționează în regim puncte de arest preventiv, 81 de inspectorate criminalistice, precum și 2399 de filiale ale acestora.

12 martie – Cântăreața Iulia Samoilova va reprezenta Rusia la concursul Eurovision, care va avea loc în luna mai a acestui an, la Kiev. Artista va interpreta piesa Flame is burning, conform celor transmise duminică de postul de televiziune Pervâi Kanal. Iulia se deplasează în cărucior cu roțile încă din copilărie, încadrându-se la prima categorie de invaliditate.

16 martie – președintele V. V. Putin s-a întâlnit cu Mitropolitul Kornilie al Moscovei și al întregii Rusii, întâistătătorul Bisericii Ortodoxe Ruse de Rit Vechi. Cei doi au abordat chestiuni legate de viața și activitatea bisericii de rit vechi, precum și perspectivele de dezvoltare a acesteia.

ORELAȚIILE ROMÂNNO-SOVIETICE SAU RESUSCITAREA ECONOMICĂ A ROMÂNIEI POSTBELICE

de Alexandru Voicu

Astăzi, când situația internă a României evidențiază în mod flagrant regresul economic pe care țara l-a parcurs de la evenimentele din decembrie 1989, relațiile româno-sovietice, demarate după sfârșitul celui de al doilea război mondial, sunt lăsate, în mod deliberat, într-un con de umbră. Sau, dimpotrivă, sunt prezentate cu totul distorsionat, pentru a induce în opinia publică imaginea jefuirii României de către URSS.

Realitatea este cu totul alta și, dacă România a cunoscut în perioada socialistă o incontestabilă perioadă de dezvoltare și progres, aceasta se datorează, în mare parte, și relațiilor pe care țara noastră le-a avut cu Uniunea Sovietică. Nu se poate șterge din istorie faptul că, înainte de 23 August 1944, România a luptat împotriva URSS, ca aliată a Germaniei hitleriste. Și, tocmai acest aspect evidențiază cel mai bine atitudinea lipsită de ostilitate a sovieticilor după război față de noua Republică Populară Română.

Pentru o țară mică și secătuită de uriașele costuri umane și materiale ale războiului, răvășită de bombardamentele anglo-americe și ale foștilor aliați germani, relațiile economice româno-sovietice au reprezentat o adevărată infuzie, vitală, încă de la lansarea lor, imediat după Convenția de Armistițiu din 12 septembrie 1944, încheiată între guvernul României și guvernele Uniunii Sovietice, ale SUA și ale Regatului Unit. La punctul 11, Convenția prevedea ca „pierderile menționate să nu fie plătite în întregime de România, ci numai în parte, și anume în suma de 300 milioane de dolari ai Statelor Unite, plătibili în decurs de 6 ani, în mărfuri (produse petroliere, cereale, materiale lemnoase, vase maritime și fluviale, diverse mașini etc.)”. Ținând cont de situația economică precară în care se afla România, Uniunea Sovietică a avut ulterior inițiativa prelungirii termenului de plată a datoriei cu încă 2 ani.

Atitudinea conciliantă și prietenoasă a URSS față de România s-a manifestat și cu alte ocazii, în perioada următoare. În primăvara anului 1945, guvernul sovietic a acordat României un ajutor substanțial constând în tractoare, mașini agricole și importante cantități de cereale și cartofi, pentru lucrări de însămânțare. Fiind un an secetos, recolta anului 1945 a fost foarte slabă, iar poporul român era amenințat de foamete. Cu toate că seceta afectase și vaste regiuni din Uniunea Sovietică, în luna septembrie aceasta a acordat guvernului român un împrumut de 30.000 de vagoane de grâu și porumb, în cantități egale. Considerând că este vorba despre un împrumut de ajutorare, și nu despre o tranzacție comercială, sovieticii nu au pretins calcularea plății în aur. În luna februarie a anului următor, în România au sosit încă 20.000 de vagoane cu grâu, tot cu titlul de împrumut, iar Armata Sovietică staționată în România a renunțat, până la data de 15 mai 1946, la toate cantitățile de produse agricole care îi reveneau și au donat românilor cantități considerabile de semințe și combustibil. Cunoscând situația grea a țării și purtându-i o simpatie prim-ministrului român Petru Groza, liderul sovietic Iosif Visarionovici Stalin a acceptat și modificarea obligațiilor române stabilite prin Convenția de Armistițiu. Potrivit memoriilor fostului demnitar comunist Gheorghe Apostol, în cadrul unei discuții cu o delegație română prezidată chiar de Petru Groza, în septembrie 1945 liderul de la Kremlin a luat următoarea decizie: „Să se reducă la jumătate plata datoriei pe care România mai trebuie să o achite URSS-ului!”.

De asemenea, la lucrările Conferinței de Pace, desfășurate la Paris între 29 iulie și 15 octombrie 1946, delegația Uniunii Sovietice a apărut și susținut cauza României, în pofida viziunii

diferite a statelor occidentale. Deschizând suita propunerilor împovărătoare pentru România, delegatul Australiei a solicitat ca plata datoriilor să nu se facă în mărfuri, ci în dolari sau lire sterline. Ulterior, delegatul Uniunii Sud-Africane a propus ca mărfurile livrate să fie evaluate la „prețuri juste”, calculate tot prin raportare la dolar sau lira sterlină. Grație poziției adoptate de către delegația sovietică, ambele propuneri au fost respinse în cadrul Conferinței. La rândul lor, delegațiile Angliei și ale SUA au solicitat redarea tuturor întreprinderilor din România în care aceste state plasaseră capital, precum și acoperirea integrală de către guvernul român a pagubelor suferite de acestea în timpul războiului. Întrucât unele întreprinderi fuseseră supuse tocmai bombardamentelor anglo-americe, în timp ce altele înregistraseră chiar profituri (Societatea Româno-Americană, Astra Română), reprezentanții sovietici au combătut aceste pretenții ca fiind exagerate și au argumentat prin faptul că Uniunea Sovietică este de acord cu compensarea parțială, și nu totală, a daunelor de război, deși a avut cel mai mult de suferit de pe urma alianței dintre România antonesciană și Germania hitleristă.

Relațiile economice româno-sovietice de după cel de-al doilea război mondial au debutat în urma unui acord de cooperare economică și comercială, semnat între cele două părți la Moscova, pe 8 mai 1945. Potrivit acestui acord, bazat pe principiul egalității în drepturi și al avantajului reciproc, URSS furniza României materii prime necesare industriei metalurgice, iar România exporta în URSS petrol, ciment, material lemnos, geamuri etc. În ambele cazuri, România a înregistrat beneficii prin demararea procesului de industrializare a țării și prin accesul produselor românești pe piața sovietică. Acordul de cooperare s-a concretizat în înființarea „SovRom”-urilor, care urmăreau dezvoltarea principalelor ramuri ale economiei românești: industria extractivă a petrolului, gazelor naturale, cărbunelui și uraniului, industria metalurgică feroasă și neferoasă, industria lemnului, industria chimică, mecanizarea agriculturii, construcții, transporturi navale și aeriene, asigurări și bănci.

Din cauza faptului că aceste societăți mixte au avut ca scop și recuperarea datoriilor stabilite la Conferința de Pace de la Paris, ele au fost vehement criticate de către unii istorici și analiști, care au preferat să vadă doar o anumită parte a adevărului. În realitate, România a avut importante beneficii de pe urma „SovRom”-urilor prin accesul la tehnologiile industriale sovietice, prin expertiza specialiștilor ruși detașați în România, precum și prin pregătirea și calificarea personalului român primit la studii în URSS. Beneficiile au fost cu atât mai mari începând cu data de 25 septembrie 1956, când sovieticii au cedat României partea lor din „SovRom”-uri.

În anii următori, relațiile româno-sovietice au cunoscut o amploare tot mai mare, în cadrul Consiliului de Ajutor Economic Reciproc (CAER), înființat în anul 1949, tot la inițiativa URSS-ului. Cooperarea s-a dezvoltat în cele mai variate domenii: comerț exterior, industrie, agricultură, credite și împrumuturi, schimburi de experiență în producție și în pregătirea de specialiști în toate domeniile tehnico-științifice. Pentru România, apogeul acestei rodnice colaborări a culminat cu participarea singurului cosmonaut român, Dumitru Prunariu, la misiunea spațială „Soiuz 40”, din 14 mai 1981.

Un aspect contestat de partea română în perioada CAER-ului a fost „planul Valev”, elaborat de economistul sovietic Emil Borisovici Valev în anul 1964, care propunea organizarea și specializarea economiilor din țările fostului bloc socialist, în funcție de resursele și potențialul fiecăreia. În cadrul acestui proiect, României îi revenea rolul de țară predominant agroindustrială, datorită solurilor fertile și condițiilor geo-climatice favorabile. În această ordine de idei, interesant este faptul că astăzi, în România dezindustrializată și redusă la nivelul de țară agrară, nu de sovietici (!), un proiect similar „planului Valev” este primul și singurul punct de la care se poate pleca pe calea reconstrucției economiei românești...

ПОЗДРАВЛЯЕМ ПОБЕДИТЕЛЕЙ И УЧАСТНИКОВ КОНКУРСА „РОССИЯ - МЫ ВМЕСТЕ!“

Ребята приняли участие в конкурсе, который состоял из 3 номинаций: чтение стихотворения, сочинение, ответы на вопросы.

Победителями стали: Иванов Клаудия, Макаров Андрей, Амплеев Иоан, Лидия Иванов, Трофим Кристина, Леон Космин, Григоре Елиза, Ницу Илинка, Павлов Раиса, Никанов Думитриан, Русу Миша, Сыргие Мариана, Мантай Ливия.

В августе ребята посетят столицу нашей Родины – Москву! Ждем от вас новых впечатлений, сочинений, творческой энергии.
ЖЕЛАЕМ ХОРОШЕЙ И ПЛОДОТВОРНОЙ РАБОТЫ ВО ВРЕМЯ УЧАСТИЯ В ПРОЕКТЕ «ЗДРАВСТВУЙ, РОССИЯ!»

Публикуем сочинение Никанова Думитриана, который набрал большее количество баллов (сохраняем оригинал написания)

Почему я хочу посетить Россию?

Свое сочинение я бы хотел начать с определения своей национальной принадлежности. Я потомственный русский – липован, что отражает мою генетическую принадлежность, которая является русской или великорусской. Мою семью связывает и с Россией родственные узы. Наши дяди и тети живут в Санкт-Петербурге, в Краснодаре, в Сибири. Когда я попаду в РФ у меня будет прекрасная возможность с ними встретиться, пообщаться, узнать больше о нашем роде, я смогу пополнить свой семейный альбом снимками наших русских предков. Прежде всего меня интересуют русский язык, так как он является самым богатым языком в мире, посредством которого я могу описать всё, что угодно, выразить любые свои чувства. Славянский язык несёт в себе и сакральный смысл. Он раскрывается при чтении книг русских писателей, таких как Пушкин, Толстой, Лермонтов, Чехов и другие.

Колорит русской народной музыки захватывает дух. Талант русских композиторов очевиден. Их музыка наполнена светом. Она пронизательна, глубока, насыщена. Слушая М.И. Глинку, М.П. Мусоргского, П.И. Чайковского, Н.А. Римского-Корсакова у меня в голове всплывают полотна великих художников, таких как: М. Шагал, И. Айвазовский, Н. Рерих, Шишкин, Васнецов. Я погружаюсь в мир русского балета, самого величественного в мире, в мир истории, которая кстати мне очень близка, так как липоване являются её неотъемлемой частью. Буду потомком легендарных казаков, я хочу посетить концерт кубанского казачьего хора, услышать живую русские песни, увидеть казачью плясовую. Если будет возможность, приобрету традиционный казачий костюм себе, брату и отцу.

Я мечтаю попасть в Москву и посетить Кремль, оружейную палату, Мавзолей, погулять по Красной площади, купить икону в Храме Василия Блаженного, сфотографироваться на фоне Царь Колокола. Я думаю, что каждый русский человек гордится своей культурой, а Санкт-Петербург является культурной столицей России. Конечно и хватит и года, чтобы познать этот город. Но посетить государственный Эрмитаж, Храм Спаса – На – Крови, Петропавловскую крепость, Зимний дворец, Исаакиевский Собор, Государственный Русский музей, Петергоф, Казанский собор должен каждый человек с русской душой, воспитанный русскими традициями, духом и землёй.

В России много городов – красавцев и городов – героев с древней историей. Это такие города как Казань, Нижний Новгород, Екатеринбург, Великий Новгород, Владимир (Крещение Руси), Суздаль, Самара, Кострома и др.

Говоря о России, нельзя забывать о Северном Кавказе. Именно там находится Олимпийская столица РФ: Сочи. Город с необычайно прекрасной природой, памятниками старины и гостеприимным народом.

Всё моё повествование это капля от всех моих чувств и эмоций, которые я могу передать в одной странице текста. Одна капля рассказа о Великой и сильной державе, посетить которую является моим долгом по отношению к моим русским предкам, чтобы приклонить колено в честь их подвигов. Отдать дань почтения их традициям и религии, которые соблюдает вся моя семья вот уже несколько веков.

„PRIZONIERA DIN CAUCAZ SAU NOILE AVENTURI ALE LUI ŞURIK“

„Prizoniera din Caucaz sau Noile aventuri ale lui Şurik“ este o producție cinematografică în regia lui Leonid Gaidai, apărută în 1966. Este al doilea film care îl are ca personaj principal pe Şurik și ultimul film (din cele făcute de Leonid Gaidai) în care joacă tripleta „Trus” – „Balbes” – „Băvalăi” (Vișin – Niculin – Morgunov).

Premiera a avut loc luni, 3 aprilie 1967, la Moscova. Filmul a fost redat simultan în 53 de cinematografe din capitală.

Văzând popularitatea de care se bucura „Operațunea Î”, pe 15 iulie 1965 Iakov Kostjukovski și Moris Slobodskoi au înaintat o cerere către „Mosfilm” privind turnarea unui nou film, respectiv continuarea peripețiilor lui Şurik. Scenariul noului film se numea „Şurik în munți” și avea două părți: prima parte („Prizoniera din Caucaz”) prezenta povestea unei studente pe nume Nina, venită în vizită la rudele ei din Caucaz, unde avea să fie răpită de un lider local pe nume Ohohov; partea a doua, „Omul zăpezilor and co.”, prezenta povestea unei expediții științifice, al cărei obiect era căutarea în munți a Omului zăpezilor. Pentru această expediție se oferiseră „Trus”, „Balbes” și „Băvalăi”, fiindcă voiau să se ascundă de poliție. În final, Şurik și Nina trebuiau să-i demaște. Pe 26 octombrie, când a avut loc o nouă întrunire a colegiului de scenaristică și redacție, scenariul se învățea deja numai în jurul răpirii fetei. Această versiune a scenariului a fost aprobată.

În timpul lucrărilor la scenariu, acesta a fost schimbat de mai multe ori din cauza cenzurii. Astfel, a fost impusă o ușoară modificare a frazei lui „Trus”, din „Trăiască tribunalul sovietic, cel mai omenos tribunal din lume!”, în „Trăiască tribunalul nostru, cel mai omenos tribunal din lume!”, întrucât prima variantă a fost considerată o ironie la adresa justiției sovietice. De asemenea, a trebuit scoasă partea în care „Băvalăi” scrie pe gard un „P”, „Balbes” pune alături un „U” și, la apariția milițianului, „Trus” continuă și scrie „BLICITATE”.

Deși vizionarea de probă nu fusese încă aprobată de Comitetul Național al Cinematografiei, filmul a avut mare succes; cu toate acestea, nu au reușit să-l dea spre închiriere. Totuși, filmul a fost vizionat de Leonid Ilici Brejnev, care le-a mulțumit producătorilor pentru această comedie savuroasă, episod care a decis definitiv soarta filmului. În cele din urmă, în anul 1967 filmul a ocupat primul loc în topul închirierilor de pelicule, fiind urmărit în decursul anului de 76,54 milioane oameni.

ESTE ROMÂNIA CU ADEVĂRAT RUSOFOBĂ?

de Marian Radulescu

Oricine aruncă o privire asupra Europei de Est remarcă, nu fără surprindere, o atitudine vădit ostilă a României față de Federația Rusă. Această se reflectă în refuzul insistent de a dezvolta relații diplomatice și culturale, de a ridica nivelul cooperării economice dintre cele două țări. Mai mult, avem de a face cu o agresivitate venită din partea conducerii României față de Rusia: sprijinul ferm al instalării scutului antirachetă în România, declarații belicoase, inițiative privind introducerea de noi sancțiuni împotriva Rusiei.

Despre atmosfera din media românească, oare ce ar fi de spus? Sute de articole și emisiuni tendențioase despre Federația Rusă și despre reprezentanții săi în România apar zilnic, pe bandă rulantă. Ca să nu mai vorbim de maldărul de dejecții verbale din comentariile la articole și de pe Facebook. Mai grav, jignirile directe la adresa ambasadurilor și reprezentanților corpului diplomatic rus, făcute cât se poate de oficial de către „jurnaliști profesioniști” români nu fac decât să aducă un mare deserviciu relațiilor dintre cele două țări.

Având în vedere toate aceste aspecte, s-ar putea spune lesne că toată suflarea românească este ostilă Federației Ruse și poporului rus. Ostilitate care ar avea la origine cele două mari probleme: Basarabia și tezaurul. Oare așa să fie? Dacă ar fi să mergem în mijlocul oamenilor obișnuiți care alcătuiesc majoritatea populației României, să-i ascultăm ce spun, să-i vedem ce fac, vom afla cu totul altceva.

Vom vedea mulți români care se duc la sfârșit de săptămână în târgurile din marile orașe ale țării să cumpere „de la ruși”. Adică să cumpere de la cetățenii din R. Moldova, vorbitori de limbă rusă, lucruri ca: preparate și conserve din pește, căciuli din blană, articole de uz casnic. Manifestă românii noștri ostilitate față de ruși, li se urcă sângele la cap auzind vorbindu-se rusește, îi pun pe fugă pe acei comercianți? Nicidecum! Cumpără de la ei, intră în dialog, stabilesc relații interumane.

La fiecare început de an, mulți ruși vin în România pentru a sărbători Crăciunul și Revelionul pe stil vechi în stațiunile de pe Valea Prahovei și la Poiana Brașov. Au fost ei vreodată refuzați, a existat vreodată ostilitate din partea românilor? Nicidecum! Din contră, au fost înconjuțați cu toată atenția, încât rușii se întorc aici an de an aici!

În fiecare toamnă, în România se organizează Zilele Culturii Ruse. În cadrul acestui eveniment de anvergură la loc expoziții de artă, lansări de carte și, mai ales, Zilele Filmului Rus. Ei bine, filmele rusești s-au bucurat întotdeauna de atenție deosebită din partea publicului român, încât la cinematograful bucureștean Scala au fost cozi de zeci de metri! S-a manifestat în vreun fel ostilitatea față de Rusia? Nici vorbă!

La spectacolul susținut de Ansamblul Alexandrov la Sala Radio în septembrie 2015 a participat toată floarea intelectualității românești, personalități marcante ale vieții culturale și politice. TOȚI au aplaudat cu însuflețire cântecele renumitului ansamblu. A fost măcar o urmă de ostilitate? Nici vorbă!

Există în România o comunitate a rușilor, trăitori de generații pe pământ românesc: Comunitatea Rușilor Lipoveni. O comunitate bine organizată, cu o activitate bogată. Nu am auzit ca această comunitate să stârnească o reacție ostilă din partea românilor.

Românii trecuți bine de 40 de ani își amintesc de relațiile cu CAER, își amintesc că întreprinderile românești, unde ei lucrau, exportau masiv în fosta URSS. Își amintesc de bunuri rusești de larg consum precum frigider ZIL, aspiratoare, aparate foto SMENA, magnetofone MAIAK, etc. Își amintesc de faimoasele excursii în grup organizate în fiecare an la Moscova sau Leningrad. Își amintesc cu nostalgie și regret, nicidecum cu ură și repulsie!

Atunci, ce e cu rusofobia înverșunată din zilele noastre? Nu cumva avem de a face cu o stare de spirit indusă cu bună știință? Cine ar dori asta? Se știe: Occidentalul, care ar face orice ca românii să nu pătrundă pe piața rusească, pentru a nu periclită afacerile marilor sale companii. Mai mult, Occidentalul ar face orice ca românii să se ofere de bună voie drept carne de tun într-un eventual conflict cu Rusia. Ca de obicei, miza este una și aceeași: resursele acestea.

În concluzie, România nu este rusofobă în ființa sa. Rusofobi cu adevărat sunt cei care compun clasa politică, sunt cei care conduc țara. Ei sunt cei care au pus pe tavă toate activitățile țării, oferindu-le gratis condicțiilor. Ei sunt în stare să mănă națiunea română într-un conflict de proporții cu Rusia, pe post de carne de tun. Numai ca să le fie lor bine!

Așadar, ce-i de făcut, dragi compatrioți? Iată ce trebuie să facem: nu trebuie să ne asumăm sentimente de ură care nu ne caracterizează. Să nu ne lăsăm călăuziți de unii care vor să-și atingă interesele meschine pe seama noastră! Trebuie să ne lăsăm călăuziți de rațiune. O rațiune care ne cere să fim buni vecini și să colaborăm cu Rusia pe toate planurile. Spre binele nostru!

СТРАДАЮТ ЛИ РУМЫНЫ ОТ РУСОФОБИИ?

Марьян Радulescu

Любой, кто проанализирует отношения стран Восточной Европы к России, заметит открытое неприятельское отношение Румынии. Недружелюбность находит свое отражение в упорном отказе развивать дипломатические и культурные связи, поднимать уровень экономического сотрудничества между странами. Румынское руководство активно ратует за установление ПРО в Румынии и поддерживает инициативу введения новых санкций в отношении России.

В румынских СМИ отношение к России тоже недружелюбное. Сотни статей и передач создают искаженное представление о Российской Федерации. Враждебные комментарии на Facebook и прямые оскорбления в адрес российских представителей дипломатического корпуса со стороны, увы,

так называемых «профессиональных журналистов» наносят огромный ущерб развитию отношений между двумя странами.

Учитывая все это, можно было бы сказать, что весь румынский народ враждебно относится к русскому народу. И эта враждебность якобы вызвана двумя основными проблемами: Бессарабия и золото. Так ли это? Если вы спросите мнение обычных людей, которые составляют большинство населения в Румынии, то впечатления будут совсем иные.

Многие румыны идут в выходные дни на базар в крупных городах страны, чтобы купить у «русских». То есть купить у граждан Молдовы, у русскоязычных, такие вещи, как рыбные консервы, меховые шапки, предметы домашнего обихода. Проявляется ли при этом враждебность по отношению к русским? Конечно нет! Покупатели вступают в диалог, хотят установить человеческие отношения.

В начале каждого года многие россияне приезжают в Румынию, чтобы отпраздновать Рождество и Новый год по старому календарю на курортах долины Прахова и Пояна Брашов. Чувствовали ли они в отношении к ним враждебность со стороны румын? Конечно нет! Напротив, они всегда как дорогие гости окружены вниманием, и все рады, что они, русские, приезжают на эти курорты каждый год!

Каждую осень организуются в Румынии Дни русской культуры. В рамках этого комплексного мероприятия проводятся художественные выставки, презентации книг и, что особенно интересно румынскую публику, Дни российского кино. Российские фильмы пользуются успехом и всеобщим интересом, за билетами в кинематограф выстраиваются длинные очереди! Проявляется ли враждебность к России? Никак нет!

На спектакле ансамбля Александрова в зале Радио в сентябре 2015 года присутствовали самые известные представители румынской интеллигенции, деятели культуры и политики. Все с энтузиазмом аплодировали исполнителям известных песен. Была ли тут враждебность? Никак нет!

В Румынии существует Община русских - липован, которые живут здесь уже в течение многих поколений. Хорошо организованное сообщество с богатой деятельностью. Я не слышал, чтобы это сообщество спровоцировало бы враждебную реакцию со стороны румын.

Румыны также помнят 40 лет экономических отношений в рамках СЭВ, помнят также, что румынские товары успешно экспортировались в СССР, что румынские промышленные изделия, особенно легкой промышленности, пользовались большим спросом на рынке бывшего СССР. И помнят также российские потребительские товары: холодильники „ЗИЛ”, пылесосы, фотоаппараты „Смена”, магнитофоны „Маяк”. Они помнят знаменитые коллективные экскурсии, которые организовывались ежегодно в Москву или в Ленинград. Эти воспоминания полны ностальгии, а не недовольства!

Тогда в чем же дело с ожесточенной сегодняшней русофобией? Может быть, нам навязывают такое отношение? Кому это на руку? Запад заинтересован, чтобы румынские изделия не вышли бы вновь на российский рынок, чтобы румынское производство не конкурировало бы с западными компаниями. Как всегда, ставка - в ресурсах.

В заключение: в Румынии не существует русофобии как таковой. Русофобами являются те представители политического класса, которые руководят страной. Это они предложили бесплатно все активы страны западным компаниям и готовы затянуть румынских граждан в конфликт с Россией.

А как же мы с вами, уважаемые соотечественники? Мы должны отвергнуть это чувство ненависти, которое нам навязывают. Мы должны найти разумное отношение. Это разумное отношение - быть хорошими соседями и сотрудничать с Россией согласно нашим общим интересам. В нашу пользу!

Знаменитый Елисеевский гастроном, открытый в далеком 1901 году, до сих пор считается первым в Москве. Названный в честь его бывшего владельца и миллионера Григория Елисеева магазин прославился не только своим богатейшим ассортиментом продуктов, но и роскошным убранством торговых залов в стиле неobarocco. Огромные хрустальные люстры, напоминающие гроздь винограда, украшают высокие своды торгового зала.

Этот дом, расположенный в историческом центре Москвы по Тверской улице, 14, имеет интересную биографию. В конце XVIII века статс-секретарь Екатерины Великой пригласил архитектора Матвея Казакова строить дворец для своей красавицы-жены Козицкой. После ее смерти дворец перешел к дочери – княгине А.Г. Белосельской-Белозерской.

В 1824 году княгиня Зинаида Волконская, внучка Козицкой, открыла здесь литературный салон, в котором любили собираться известные художники, поэты и публицисты. Здесь не раз читали свои стихи А.С.Пушкин, Е.А.Баратынский, Д.В.Веневитинов, П.А.Вяземский, А.Мицкевич.

В конце девятых годов XIX века дом на Тверской купил петербургский купец, миллионер Григорий Елисеев, торговец вином и колониальными товарами, владелец крупнейшего в России гастронома на Невском проспекте в Санкт-Петербурге. Здесь открылся «Магазин Елисеева и погреба русских и иностранных вин». Открывали «Елисеевский» торжественно, с молебном, который служили специально приглашенные священник со диаконом. Прилавки в магазине, буквально, ломились от изобилия всяческой снеди. Елисеев, у которого были налажены прямые торговые связи с европейскими странами, торговал всевозможными сортами чая и кофе, разнообразными крупами, маслом, сырами, колбасами, ромом, фруктами, трюфелями и анчоусами.

После революции семнадцатого года магазин продолжал работать, оставаясь, как и раньше, не менее популярным. Казенное «Гастроном № 1» не прижилось, и москвичи по-прежнему называли его «Елисеевским». А портрет самого Григория Елисеева, выполненный художником-любителем Александром Романовым, украшает стену главного торгового зала гастронома и по сей день.

В 2004 году в магазине была проведена серьезная реставрация внутренних помещений. Изменилась ассортиментная политика, производственная база, были введены новые корпоративные стандарты обслуживания покупателей.

Но при этом «Елисеевский» оставался бескомпромиссно традиционным, старинным магазином, каким он был при своем владельце. Торговой сети «Алые Паруса» удалось гармонично совместить здесь прилавочную форму торговли и современный супермаркет.

О ЕЛИСЕЕВСКОМ ГАСТРОНОМЕ В МОСКВЕ

DESPRE MAGAZINUL ELISEEV DIN MOSCOVA

Renumitul magazin alimentar Eliseev, deschis în îndepărtatul an 1901, este considerat până astăzi cel mai bun din Moscova. Poartă numele fostului proprietar, miliardarul Grigori Eliseev, și a devenit cunoscut nu numai prin sortimentul larg de produse, ci și prin decorațiunile luxoase ale sălilor, realizate în stil neo-baroc. Candelabrele gigantice din cristal, care amintesc ciorchinii de struguri, împodobesc bolțile înalte ale sălilor.

Această clădire se află în centrul istoric al Moscovei pe strada Tverskaia nr 14, și are o istorie interesantă. La sfârșitul secolului XVIII, secretarul de stat al împărătesei Ecaterina cea Mare l-a invitat pe arhitectul Matvei Kazakov să construiască un palat pentru frumoasa sa soție Kozitkaia. După moartea acesteia, palatul a fost moștenit de fiica ei – prințesa A. G. Beloselskaia-Belozerskaia.

În anul 1824 prințesa Zinaida Volkonskaia, nepoata prințesei Kozitkaia, a deschis aici un salon de literatură unde se întâlneau renumiți pictori, poeți și publiciști. Aici, își citeau adeseori versurile A. S. Pușkin, E. A. Baratinski, D. V. Venevitinov, P. A. Viazemski, A. Mițkevici.

La sfârșitul anilor 90 ai secolului al XIX-lea clădirea de pe strada Tverskaia a fost cumpărată de un negustor din Petersburg, milionarul Grigori Eliseev, negustor de vin și de mărfuri coloniale, proprietar al unuia dintre cele mai mari magazine din Rusia, cel situat pe bulevardul Nevski din Sankt Petersburg. În această clădire din strada Tverskaia s-a deschis „Magazinul lui Eliseev și cramele cu vinurile rusești și străine”. Deschiderea magazinului a fost una festivă, cu o slujbă oficiată de un preot și un diacon special invitați. Rafturile magazinului se încovoiau de abundența variatelor produse alimentare. Eliseev, care avea legături comerciale directe cu țările europene, comercializa toate felurile posibile de ceai și cafea, o mare varietate de cereale, unt, brânzeturi, mezeluri, rom, fructe, trufe și anșoa.

După revoluția din 1917 magazinul a continuat să funcționeze, rămânând la fel de popular ca și înainte. Denumirea oficială de „Magazinul alimentar nr. 1” nu a prins; locuitorii Moscovei continuau să îl numească, ca și mai înainte, „al lui Eliseev”, iar portretul lui Grigori Eliseev, făcut de pictorul amator Aleksandr Romanov, încă mai decorează peretele raionului principal al magazinului și astăzi.

În 2004, în magazin au fost efectuate lucrări serioase de restaurare a spațiilor interioare. S-a schimbat politica de sortimentare, baza de producție, au fost introduse noi standarde corporative pentru serviciul cu clienții.

Cu toate acestea, „Magazinul lui Eliseev” rămâne un magazin tradițional, așa cum a fost și pe vremea proprietarului său. Rețeaua comercială „Pânzele roșii” a reușit să combine în mod armonios vânzarea la teaguea cu ambientului unui supermarket modern.

ПРИТЯЖЕНИЕ

Новый фильм ФЕДОРА БОНДАРЧУКА

Картина Фёдора Бондарчука „Притяжение”, созданная при участии ВГТРК, сегодня выходит в широкий прокат. Сюжет этой ленты долго хранили в строжайшем секрете. Со всех участников съёмок режиссёр взял подписку о неразглашении. Но сейчас уже известно, что картина повествует о столкновении человечества с инопланетным разумом, а её действие происходит в Москве, в районе Чертаново, жители которого фильм „Притяжение” увидели первыми. Рассказывает Ирина Разумовская.

Над спецэффектами в этом первом масштабном российском фильме про пришельцев трудились 250 человек. Их качество – первое, что поражает в „Притяжении”. Затем становится понятно, что за зрелищным фантастическим триллером скрыта мелодрама, комедия и драма о природе бунта и агрессии общества.

„Если, грубо говоря, мы из фильма полностью убираем телерку и все фантастические моменты, то остаётся история между людьми очень простая, очень драматичная, разная, живая, и она тоже будет интересна”, – говорит актёр Александр Петров.

Только когда Фёдор Бондарчук понял, что из этой картины можно сделать столь богатую на смыслы ленту, стал в ней и режиссёром. Слово „инопланетяне”, поясняет он, можно заменить на слово „другие”. Как поведут себя жители Чертаново, решив, что их территорию захватили Они?

„Сначала я был продюсером, и как для продюсера в этом сценарии было всё – много экшена, необычная история: на район Москвы падает неопознанный летающий объект, вооружённые силы, любовная история внутри”, – комментирует Фёдор Бондарчук.

Это единственная в истории нашего кино картина, которую разрешили снимать рядом с Министерством обороны. Летает, передвигается на гусеницах и колесах здесь самая современная военная техника. В „Притяжении” сделано всё для правдоподобности ощущений и эмоций.

„Это притяжение, внимание к чему-то очень важному, очень чистому, открытому и необходимому для всей планеты Земля”, – отмечает актёр Риналь Мухаметов.

„Притяжение” только-только выходит на экраны, а уже окупился. Права на фильм купили во многих странах. Лента станет четвертым российским фильмом в формате IMAX. Выходит в прокат одновременно в России и Китае.

АТРАКЦІА

Un film nou în regia lui FEODOR BONDARCIUK

Filmul „Атракція”, în regia lui Feodor Bondarciuk, realizat cu implicarea televiziunii ruse de stat, intră, începând de azi, în circuitul cinematografic. Subiectul acestei pelicule a fost păstrat în deplin secret, iar regizorul însuși i-a obligat pe toți participanții la filmări să semneze un acord de confidențialitate. Acum se cunoaște deja faptul că în film ar fi vorba despre contactul umanității cu o inteligență extraterestră, acțiunea desfășurându-se la Moscova, în cartierul Certanovo, ai cărui locuitori sunt primii care văd acest film, ne destăinuie Irina Razumovskaia. La efectele speciale ale acestui prim film rusesc de anvergură despre extraterestri au lucrat peste 250 de oameni. Ceea ce uimește în „Атракція” este calitatea acestor efecte. Apoi, devine evident că în spatele acestui thriller spectaculos și fantastic se ascund o melodramă, o comedie și o dramă despre natura răzvrătirii și agresivității societății umane.

„Dacă am elimina cu totul din film fărâșura zburătoare și toate efectele științifico-fantastice, am rămâne cu o poveste obișnuită a unor oameni, o poveste foarte dramatică, variată, vie, care și ea ar fi una interesantă”, spune actorul Aleksandr Petrov.

Feodor Bondarciuk a acceptat să fie regizorul acestui film numai atunci când a înțeles că pelicula poate fi încărcată de o semnificație mult mai bogată. Cuvântul „extraterestri” – ne explică el – poate fi înlocuit cu termenul „ceilalți”. Oare cum vor reacționa locuitorii cartierului Certanov la ideea că teritoriul lor ar fi invadat de „Ceilalți”?

„La început am fost producător, iar pentru un producător aici aveam de toate: multă acțiune, o poveste neobișnuită: prăbușirea unui obiect zburător neidentificat într-un cartier din Moscova, forțe armate și o poveste de dragoste”, comentează Feodor Bondarciuk.

Acest film este unic în istoria cinematografiei noastre, pentru că ni s-a permis, pentru prima oară, să filmăm în apropierea clădirii Ministerului Apărării. Cea mai modernă tehnică militară zboară, se deplasează pe șenile, dar și pe roți. În „Атракція” totul este făcut pentru a reda autenticitatea senzațiilor și emoțiilor.

„Este o atracție, o atenție la ceva foarte important, foarte limpede, foarte deschis și foarte necesar întregii planete Pământ”, a declarat actorul Rinal Muhametov.

„Атракція” abia a apărut pe ecrane și deja și-a acoperit costurile. Drepturile de difuzare au fost cumpărate de numeroase țări. Filmul va deveni cel de-al patrulea film rusesc în format IMAX. Lansarea pe marile ecrane va avea loc simultan în Rusia și China.

DIMA BILAN PRIMUL ȘI, DEOCAMDATĂ, SINGURUL CÂȘTIGĂTOR AL EUROVISIONULUI DIN PARTEA

RUSIEI

de Crina Hrimi

Astăzi în ajunul Eurovisionului 2017 am vrea să ne amintim de victoria scripitoare a Rusiei la acest minunat concurs de muzică european. Rusia, de-a lungul atâtor ani de existență a concursului, a fost reprezentată de foarte mulți concurenți puternici, precum Alsu, SEREBRO, t.A.T.u. sau Polina Gagarina, dar numai o dată Rusia a reușit să ajungă pe locul întâi. Acest lucru l-a făcut posibil un cântăreț tânăr și popular, atunci cunoscut încă după numele de scenă – Dima Bilan (în iunie 2008 el și-a schimbat numele, luându-și pseudonimul ca prenume și nume adevărate). În 2008 el a câștigat concursul național, a mers la Belgrad cu piesa Believe. În numărul de scenă au participat și patinatorul Evgheni Pliușenko și muzicianul Edwin Marton. După rezultatul votului, el a primit 272 de puncte și a ocupat primul loc, lăsându-le în urmă pe cântăreața din Ucraina Ani Lorak, cu piesa Shady Lady și pe cântăreața Kalomira din Grecia cu piesa Secret Combination, amândouă fiind niște concurențe foarte puternice. Datorită acestei victorii în 2009, Eurovisionul a avut loc în capitala Rusiei, Moscova.

Aceasta n-a fost singura dată când Dima Bilan a participat la Eurovision, pentru prima dată el și-a încercat puterile la acest concurs internațional în 2005, alegând piesa Not That Simple. Atunci l-a surclasat Natalia Podolskaia, lăsându-l pe Dima pe locul al doilea. În 2006 el a câștigat locul doi la concurs. Cu toate acestea, și atunci mulți au considerat că el a meritat locul întâi. La Atena Dima Bilan a cântat piesa Never Let You Go, iar numărul de scenă a fost pregătit de însuși Filip Kirkorov.

Acum, cariera lui Dima Bilan înfloréște, el aflându-se, ca și altădată, la apogeul faimei sale. El nu este numai un cântăreț de succes, care își bucură publicul cu piese noi, dar și un actor. În 2016 a apărut filmul Eroul, în care Dima joacă rolul principal. Acest film a devenit debutul lui în filmul de lung metraj.

De asemenea, Dima Bilan lucrează intens la proiecte de televiziune. El a fost unul dintre mentori la emisiunile Vocea și Vocea copiilor, difuzate de Pervii Kanal. Emisiunea Vocea este foarte populară în Rusia, aici Bilan a fost mentor și în anul 2016. Aceasta este deja la al cincilea sezon, mentori fiind, în afară de cântărețul nostru, Polina Gagarina, Grigori Leps și Leonid Agutin.

Astăzi, Dima Bilan este laureatul multor premii naționale și internaționale, dar el început ca un tânăr simplu. S-a născut într-un orașel micuț, Ustidjeguta, din Karaciaevo-Cerkessia, într-o familie simplă de inginer și asistentă socială. Era atras de muzică încă din copilărie, din clasa a cincea lua lecții la școala de muzică, și toată lumea observa că e un copil talentat.

Cariera lui a început cu o colaborare cu Iuri Aizenșpis, care a remarcat talentul lui Dima și i-a inițiat în lumea show bizz-ului. După moartea primului său mentor, el a început să lucreze cu Iana Rudkovskaia, colaborare ce i-a adus un succes foarte mare, printre care și victoria de la Eurovision.

Cariera lui minunată ne dovedește încă o dată că, prin perseverență și muncă, putem ajunge unde ne dorim. Acum ne așteptăm doar ca Dima să continue să lucreze și să ne bucure cu piese și videoclipuri noi.

И КАКОЙ ЖЕ РУССКИЙ НЕ ЛЮБИТ БЫСТРОЙ ЕЗДЫ?

П. В. Крахмалев

Как-то во времена Российской императрицы Екатерины II Великой (1729-1796) в Петербург прибыл Король Иосиф II Австрийский (1741-1790), личный друг Екатерины II и союзник России. Императрица решила удивить высокого гостя «русской тройкой», троечной упряжкой лошадей, – чисто русским изобретением. Во дворец был доставлен самый удалой ямщик. Государыня спросила у него: «Отвезёшь Императора в Москву за 36 часов?» Удалец ответил: «Довезу, матушка. Только не уверен, что доведу его душу». А в те времена путь от Петербурга до Москвы на перекладных (экипаж с двумя лошадьми, сменяемыми на почтовых станциях) составлял трое суток.

Быстрая езда в русской традиции тесно связана с русской тройкой. Она может развивать скорость до 60 километров в час... Хотя известен случай, что тройка башкирских лошадей прошла расстояние от Уфы до Стерлитамака (это 120 км) – за 8-9 часов. Не поверите, то есть со скоростью 115 км в час.

Так в чём же соль? А в том, что лошади бежали разным аллюром. Центровая лошадь – коренник – скакал рысью, а пристяжные, лёгкие лошади, неслись галопом, изогнув головы в разные друг от друга стороны, они буквально «несли» коренника. При этом три лошади медленнее уставали и потому держали высокую скорость. Михаил Юрьевич Лермонтов, великий русский поэт, говорил о тройке саврасых башкирок, подаренных ему бабушкой Елизаветой Алексеевной Арсеньевой («самой знаменитой бабушкой русской литературы») – титул биографов поэта: «Они (лошади) так выносливы, что чудо. До Петербурга (из Царского села) скачу – а приеду, они и не вспотели».

Каждый год на Руси устраивались ритуальные скачки, посвящённые Илье Пророку. Тройка символизировала «колесницу огненную и коней огненных», которые вознесли Илью на небо. (Кстати, на Ильин день – 2 августа – приходится День рождения Воздушно-десантных войск России). Троечная упряжь богато и символично украшалась: дуга коренника была позолоченной, золото уподоблялось молниям, сопровождавшим вознесение тройки Ильи Пророка; а звон колокольчиков и бубенцов – раскатам грома. В народе эта «музыка» называлась «ямской гармонью». И каждая тройка лошадей имела своё неповторимое звучание.

Григорий Петрович Данилевский, известный русский писатель писатель-беллетрист, писал о «мерном шаге тройки сытых, весело фыркающих саврасок». Лев Николаевич Толстой в романе «Война и мир» с глубоким знанием дела описывает русскую тройку и троечную езду.

И, конечно же, Николай Васильевич Гоголь в гениальной поэме «Мёртвые души» (1842): «Эх, тройка! птица тройка! кто тебя выдумал? Знать, у бойкого народа ты могла только родиться, – в той земле, что не любит шутить, а ровнем – гладнем разметнулась на полсвета, да и ступай считать вёрсты, пока не зарябит тебе в очи».

Не в немецких ботфортах ямщик: борода да рукавицы, и сидит чѣрт знает на чѣм; а привстал, да замахнулся, да затянул песню – кони вихрем, спицы в колѣсах смешались в один гладкий крут, только дрогнула дорога, да вскрикнул в испуге остановившийся пешеход! И вот она понеслась, понеслась, понеслась!.. И вон уже видно вдали, как что-то пылит и сверлит воздух.

Не так ли и ты, Русь, что бойкая необгонимая тройка несѣшь-ся? Дымом дымится под тобой дорога, гремят мосты, всё отстаѣт и остаѣтся позади... Русь, куда ж несѣшься ты? Дай ответ...»

„ȘI CARE E RUSUL CĂRUIA SĂ NU-I PLACĂ A GONI NEBUNEȘTE?“

P.V. Krahmaliov

Odată, pe vremea împărătesei Ekaterina a II-a cea Mare (1729-1796), a sosit la Petersburg Împăratul Iosif al II-lea al Austriei (1741-1790), prieten apropiat al Ekaterinei a II-a și aliat al Rusiei. Împărăteasa se hotărî să-i facă înaltului oaspete o surpriză: o plimbare cu „troica rusească”, trasă de trei cai, o invenție cu adevărat rusească. La palat fu adus cel mai curajos vizitativ, pe care țarina îl întrebă: „Îl vei duce pe împărat la Moscova în 36 de ore?”. Omul cel curajos răspunse: „Îl voi duce. Numai că nu sunt sigur că voi ajunge cu el viu”. În acea vreme, drumul de la Petersburg la Moscova era parcurs cu diligența (un echipaj tras de doi cai, schimbați la stațiile de poștă) în trei zile.

în tradiția rusă, călătoriile rapide sunt strâns legate de troică. Aceasta poate atinge o viteză de până la 60 de km pe oră... Cu toate acestea, există un caz binecunoscut, cel al unei troici cu cai bașkiri, care a parcurs distanța de la Ufa la Sterlitamak în 8-9 ore, atingând incredibila viteză de 115 km pe oră.

Cum este posibil așa ceva? Caii aleargă în ritm diferit. Cel din mijloc aleargă la trap, iar ceilalți doi, mai ușori, aleargă în galop și, întorcându-și capetele unul într-o parte și altul în cealaltă parte, îl purtau, la propriu, pe cel din mijloc. Astfel, cei trei cai oboseau mai greu și dezvoltau o viteză mult mai mare. Marele poet rus Mihail Iurievici Lermontov vorbea astfel despre troica cu cai roibi din Bașkiria, dăruită de bunica ei, Elizaveta Alekseevna Arsenieva („cea mai cunoscută bunică din literatura rusă”, după cum au numit-o biografii poetului): „(Caii) sunt așa de viguroși, că te minunezi. Dau o fugă până la Petersburg (din Țarskoe Selo), iar pe ei nu vezi pic de sudoare”.

În vechime, în fiecare an se organizau curse ritualice, dedicate Sfântului Ilie. Troica era simbolul „carului de foc și al cailor de foc”, în care s-a înălțat la cer Sfântul Ilie (Apropo, în ziua de Sfântul Ilie, pe 2 august, este Ziua Trupelor de Parașutiști). Hamurile troicii erau decorate bogat și simbolic: arca pentru înhămatul calului din mijloc era suflată cu aur, asemenea fulgerului ce însoțea carul Sfântului Ilie, atunci când profetul s-a înălțat la cer, iar sunetul clopoțeilor și zurgălăilor era asociat cu tunetul. În popor, această „muzică” era numită „acordeonul vizitativului”. Fiecare troică avea sunetul ei unic.

Grigori Petrovici Danilevski, un cunoscut scriitor rus, a scris despre „pasul ritmat al cailor roibi de troică, sătui și care formăie veseli”. Lev Nikolaevici Tolstoi a descris cu o erudiție profundă troica și călătoria cu aceasta în romanul Război și pace”.

Și, bineînțeles, despre troică a scris și Nikolai Vasilievici Gogol în genialul său poem Suflete moarte (1842): „Oh, troică, pasăre-troică, cine te-a născocit oare? Tu nu te puteai naște decât în sânul unui popor vioi și ager, pe pământul celor care nu le place să ia lucrurile în glumă, pământ ce se întinde pe jumătate de lume și, de vei vrea numai să-i numeri verstele, ochii ți se vor împăienjeni. Vizitiul tău nu poartă botfori nemțește; cu barba în vânt și cu mânuși doar cu un singur deget, el stă naiba știe pe ce: totuși, e destul să se salte numai un pic și să dea puțin din mâini, îngânând un cântec, iar caii se avântă năvalnic, spițele se contopesc, împlinind parcă roata într-un taler argintiu, trecătorul speriat scoate un țipăt, și troica aleargă mâncând pământul... Și, până apuci să te dezmeticești, abia mai poți zări în depărtare ceva care spintecă și învârtește văzduhul.

Și tu, Rusie, nu zbori oare ca o înflăcărată troică, pe care nimeni n-ar putea-o întrece? Drumul fumegă sub tine, podurile duduie, totul rămâne în urmă și nimic nu te întrece... Rusie, încotro te avânți? Răspunde...”

PRIMA TRUPĂ DE BALET DIN RUSIA, ÎN TURNEU ÎN ROMÂNIA „O ELEGANȚĂ FRAPANTĂ A FIECĂ- RUI ARTIST ÎN PARTE”

Octavian Lazăr Cosma, Mihai Cosma

La câteva săptămâni după turneul Operei din Sankt Petersburg la Iași, un alt turneu are loc în orașe românești, prezentând, de această dată, arta coregrafică rusă. Turneul s-a bucurat de atenție, fiind de notorietate extraordinarele succese ale trupei de balet a lui Serghei Diaghilev în Europa. Tocmai se anunțase încheierea seriei de reprezentații la Opera din Monte Carlo a acestei trupe, care-i avea protagoniști pe Vaclav Nijinski și Tamara Karsavina, urmate de o serie de reprezentații la Paris.

Prin urmare, simplul anunț al unor spectacole cu dansatori ruși, chiar și alții decât cei de mai sus, era deja un eveniment notoriu. Balerinii ruși se aflau într-un turneu care includea orașele Odessa, Iași, Galați, Brăila, București, după care urmau să plece către Viena, Paris, Londra și New York. În componența ansamblului, care dispunea de orchestră proprie, intrau balerini valoroși din Sankt Petersburg, Moscova și Varșovia. Maestru de balet era Stanislav Vacareț, dirijor fiind Emil Badchen (Bathen), cel care a dirijat și operele ruse din turneul anterior, costumele și decorurile le semna A. Korovin, soliști principali fiind Melita Bauersachs, Natalia Lazareva, Elena Zandreievici, Cazimir Cazimirov, Sachor Langué... Trupa era prezentată drept „Baletul rus de operă” ori „Baletul rus”.

Avancronicile ofereau informații despre ceea ce reprezintă acest ansamblu, precum și ceea ce înseamnă baletul, subliniindu-se că spectacolele de balet sunt inedite în România. Ziarele publică diferite articole despre balet, oferind definiții care mai de care mai elaborate. „Baletul de operă rus” – se putea citi în cotidianul *Opinia* – „oferă o nouă semnificație artei jocului”. „Tehnica acestui joc atinge culmile dramei, tragediei și satirei. În dansul acesta e răs și plâns, durere și plăcere...” se putea citi în cotidianul *Rampa* din 7 aprilie 1912.

Programul turneului era gândit în trei reprezentații, la Iași, în zilele de 30 aprilie, 1 și 2 mai 1912. În prima seară, pe scena Teatrului Național, au fost prezentate tablouri coregrafice, pentru a conferi varietate și a etala un diapazon stilistic bogat. S-a optat pentru această structură, oarecum miniaturală, recurgându-se la muzica datorită unui mare număr de compozitori, printre care M. I. Glinka și Al. P. Borodin. Desigur, „Dansurile polovțiene” din opera „Cneazul Igor” erau foarte spectaculoase, dincolo de faptul că acțiunea gândită de coregraf era alta decât cea din operă. Succesul înregistrat a fost pe măsura măiestriei dansatorilor. „Ansamblul este ireproșabil atât în privința elementelor artistice, cât și în ceea ce privește subtilitatea interpretării, este condus de una din cele mai mari balerine, care aparține faimosului balet rus”. În același articol se spune că baletul rus este „... cel mai cunoscut în domeniul artei coregrafice. Toate piesele de balet oferă spectatorului o varietate de culori și poezie care par cu atât mai vii, cu cât mișcările din scenă sunt mai agile, mai expresive și mai captivante” – publica *Rampa* la 4 mai 1912. Ziarul *Evenimentul* din 2 mai relatează despre primul spectacol astfel: „...În cele trei piese de balet, publicul nostru a putut aprecia, la adevărata lor valoare, elementele artistice ale acestui excelent ansamblu, care s-a desfășurat cu o eleganță frapantă. Varietatea dansurilor, jocul de scenă ireproșabil, bogăția de costume și decoruri, toate laolaltă au creat o artă plastică vie ce nu s-a mai văzut la noi. Fără îndoială, Melita Bauersachs este una din artistele celebre de balet și una dintre acele virtuozități ale dansului, care, prin toate mișcările sale, exprimă stări sufletești și atitudini plastice de nedescris. De asemenea, am putut aprecia prestația artistică a altei balerine, Zandreievici, precum și a soliștilor Vacareț, Cazimirov, Langué, Buccinski. Întregul ansamblu este ireproșabil, iar orchestra excelentă...”. Desigur, cronicile abundă în informații, bunăoară, în *Opinia* (2 mai 1912) se spune că „După excelențele amintiri pe care ni le-a lăsat opera rusă, publicul ieșean aștepta cu nerăbdare alte spectacole de balet impresionante. (...) Baletul este un gen aparte, capabil să trăiască prin el

însuși, pentru că este capabil să stârnească emoții, atunci când este executat cu măiestrie. Evoluția balerinelor Bauersachs și Zandreievici, însoțite și aflate sub conducerea dirijorului orchestrei, D-l Badchen, și a D-lui Vacareț, maestru al baletului, au cucerit inima publicului și au stârnit aplauze, așa cum s-a întâmplat aseară și cum se va întâmpla, negreșit, și în această seară”.

Al doilea spectacol a avut o structură oarecum asemănătoare, aducând muzică de Nemirovici, Paganini, Levandovsky, Brahms, J. Strauss, N. A. Rimski-Korsakov. A fost, conform articolului din ziarul *Mișcarea* din 3 mai 1912 „...o seară artistică ce va rămâne multă vreme în inima ieșenilor [...] Noutatea desăvârșită a dansurilor, varietatea interpretării și bogăția de costume și decoruri pitorești, toate acestea au oferit spectatorilor o serie de tablouri pitorești vivante, care păreau cu atât mai sugestive, cu cât ele trăiau în poezia ritmică a orchestrei, condusă cu atâta dibăcie de șeful ei, D-l Emil Badchen. În „Vânătoarea de fluturi”, prima balerină, Melita Bauersachs, ne-a făcut să cunoaștem cele mai subtile stări sufletești, exprimate printr-un joc ce se distingea prin trăsături artistice, ondulațiuni și conturări care păreau turnate din marmură...”. Cei prezenți au avut parte de „o seară artistică unică [...] o seară de artă coregrafică sublimă, un spectacol plastic de o frumusețe răpitoare”.

În cea de-a treia seară a avut loc o reprezentare a baletului lui Leo Delibes, *Coppelia*, în coregrafia lui S. Vacareț, rolul principal avându-l Melita Bauersachs. Apoi a urmat sceneta „O serbare la țară”, care a cuprins 7 dansuri. Interpretarea s-a dovedit și de această dată la înălțime, mărturie fiind reacția publicului, care a cerut și alte spectacole. De aceea, trupa și-a prelungit șederea la Iași cu o zi, oferind încă două reprezentații, prima în matineu și cea de-a doua seara. Chiar dacă turneul nu avea loc într-un moment favorabil, din cauza tensiunilor în relațiile politice româno-ruse, artiștii invitați s-au bucurat de un mare succes. Acest aspect apare surprins într-un articol din *Opinia* din 5 mai 1912, din care rezultă că reacția publicului n-a putut fi alterată, singurul criteriu care a funcționat fiind cel pur artistic și estetic... „Nu încapă îndoială că, pentru noi, Rusia artistică ar fi trebuit inventată, dacă nu exista. Iată o constatare îndrăznească, dacă ținem seama că ne aflăm într-o epocă de iritație anti-rusească [...]. Dar, toate acestea nu pot împiedica pe nimeni să mărturisească adevărul că ne este dragă Rusia artistică [...]. În sfârșit, Rusia muzicală propriu zisă, datorită unor impresari abili, s-a obișnuit a ne vizita mai des. După o excelentă trupă de operă, avurăm acum câteva reprezentații de balet, gen aproape nou pentru ieșeni și în care câteva artiste, în frunte cu steaua trupei, grațioasa Bauersachs, au evoluat excelent. Minunate producțiuni coregrafice, cărora și cei mai pretențioși nu le pot refuza denumirea de producțiuni de artă, chiar dacă, dintr-un sentiment de prudență, s-a interzis școalelor să asiste la matineul de ieri. Marele public a aplaudat și aceasta e de ajuns. Iașul s-a delectat și, pentru scurt timp, atmosfera a fost mai puțin... anti-rusă”.

După aceea, trupa a susținut spectacole la Galați, Brăila și București. În capitală au apărut pe scena Teatrului Liric. Am ales să cităm doar o singură reacție, din *Rampa*, din 13 mai 1912, semnată Al. V., elocventă pentru succesul incontestabil: „...Ceea ce e muzica pentru auz, e desigur coregrafia pentru ochi. Nimic precis, nici un semn convențional care să fixeze gândul în idei limitate [...], și atunci sufletul e liber, mintea poate să divagheze și ai o senzație atât de plăcută! Priviți acele mișcări aeriene, trupurile cari se mlădie, brațele cari par deslipite de trup și picioarele cari parcă nici nu calcă. Priviți acele unduirii armonice de gesturi și spuneți dacă nu-i ceva de vis, ceva feeric! Și mulțimea acestor fiori noi datorăm numai trupei ruse de balet, interpreta unei arte atât de subtile și aproape necunoscute în România. Cu drept cuvânt, deci, merită admirația noastră pentru perfecțiunea și dexteritatea jocului”.

Спустя некоторое время после выступлений санкт-петербургского оперного коллектива в Яссах начинаются гастроли российской балетной труппы, которые пройдут в нескольких румынских городах. Турне пользуется особым вниманием румынской публики и прессы после блестящих концертов артистов русского балета Сергея Дягилева в Европе, которые прошли в Театре оперы и балета в Монте-Карло (в главных ролях -Тамара Карсавина и Вацлав Нижинский), и позже - в Париже.

Реклама спектаклей российского балета сама по себе уже стала заметным событием. Выступления российской балетной труппы должны были пройти в Одессе, Яссах, Галаце, Брэиле, Бухаресте, затем в Вене, Париже, Лондоне и Нью-Йорке. В состав балетного коллектива, помимо оркестра, вошли знаменитые солисты из Санкт-Петербурга, Москвы и Варшавы. Балетмейстер -Станислав Вакарец, дирижер - Эмиль Бадхен, костюмы и декорации - Константин Коровин, главные солисты - Мелита Бауэрзахс, Наталья Лазарева, Елена Зандреевич, Казимир Казимиров, Сахар Лангве. Балетный ансамбль был представлен как «Русский оперный балет» или просто «Русский балет».

Через румынские газеты можно был собрать всю информацию об этом ансамбле, а также о том, что такое «русский балет», при этом в прессе подчёркивалось, что гастроли Русского балета впервые проводятся в Румынии. О «Русском балете» можно было тогда прочесть в газете «Oriniа» («Мнение»): «Он (балет) придаёт иной смысл искусству игры... Техника этой игры достигает высот драмы, трагедии и сатиры». «В этом балете и смех, и плач, и боль и удовольствие ...» - газета «Ramra» («Сцена»), 7 апреля 1912 года.

Три спектакля прошли в Яссах: 30 апреля, 1 и 2 мая 1912 года. В первый вечер в Национальном театре были представлены разнообразные хореографические картины, отображающие богатый стилистический диапазон. Звучала музыка таких композиторов, как Глинка и Бородин. «Половецкие пляски» из оперы «Князь Игорь» были весьма зрелищными, особенно если учесть, что танцы существенно отличались от оперной постановки. Успех спектакля был ошеломляющим. «Ансамбль выступает безукоризненно, с тонкой художественной интерпретацией. Во главе этого ансамбля находятся величайшие балерины русского балета... Этот балет - самый известный в области хореографического искусства. Все спектакли представляют зрителю яркое разнообразие цветов и поэзии, которые подчёркиваются гибкими, выразительными и захватывающими движениями на сцене...» - газета «Ramra» («Сцена»), 4 мая 1912 года. В другой газете «Evenimentul» («Событие») от 2 мая было напечатано: «...В трех сценах балета наши зрители смогли по достоинству оценить художественные элементы этого прекрасного ансамбля в изящном порядке исполнений. Великолепие танцев, безупречная сценическая игра, богатство костюмов и декораций - все это создаёт самое живое изобразительное искусство... Мелита Бауэрзахс, несомненно, является одной из самых известных балерин, она может выразить эмоции человека движениями неопишуемой пластичности. Мы оценили искусство другой блестящей балерины Зандреевич, а также солистов Вакарца, Казимира, Лангве, Букчинского. Ассамблея, в целом, - безупречна, и оркестр - отличный...» Статья в газете информационная, например, в газете «Oriniа» («Мнение») от 2 мая 1912 г. говорится о том, что «...после прекрасных воспоминаний, которых оставила русская опера, ясская публика ждала впечатляющих балетных спектаклей. (...) Балет - такой жанр искусства, который способен жить сам по себе; когда он мастерски исполняется, он возбуждает самые чудесные чувства. Исполнение балерин Бауэрзахс и Зандреевич, в сопровождении

ПЕРВЫЕ ГАСТРОЛИ РУССКОГО БАЛЕТА В РУМЫНИИ ЭЛЕГАНТНОСТЬ КАЖДОГО АРТИСТА – ВПЕЧАТЛЯЮЩАЯ...

Октавиан Лазэр Косма, Михай Косма

и под руководством г-на Бадхена - дирижёра оркестра - и г-на Вакарца – балетмейстера, – покорили сердце публики, которая громко аплодировала, - это случилось вчера вечером, и это, безусловно, произойдет и сегодня вечером».

Второй спектакль был построен на музыке Немировича, Паганини, Левандовского, Брамса, Штрауса, Римского-Корсакова. Газета «Mişcarea» («Движение») от 3 мая 1912 года писала: «... Этот вечер искусства, который останется надолго в сердцах яских зрителей, [...] представил нам совершенно новые танцы, удивительное разнообразие исполнения и огромное богатство прекрасных костюмов и декораций; всё это воплотилось в серию живописных картин, которые оживали в ритмической поэзии оркестра под руководством умелого дирижёра г-на Эмиля Бадхена. В «Охоте на бабочек» прима-балерина Мелита Бауэрзахс передала нам самые тонкие настроения своей выразительной игрой, отличающейся своими художественными особенностями... Присутствующие зрители имели возможность провести вечер уникального искусства [...], вечер превосходной хореографии, вечер зрелища буйной красоты».

В третий вечер был представлен балет Лео Делиба «Коппелия», хореограф - Вакарец, главная роль - Мелита Бауэрзахс. Затем последовала сцена «Праздника в деревне», состоявшая из семи танцев. Исполнение оказалось на высоте ожидания, публика стала просить артистов повторить спектакли. И именно поэтому балетный ансамбль продлил своё пребывание в Яссах и предложил ещё два концерта: первый утром, а второй - вечером. Гастроли проходили в самое неблагоприятное время - румыно-российские политические отношения были напряжёнными, - но приглашённые артисты имели огромный успех. Газета «Oriniа» («Мнение») от 5 мая 1912 года писала, что успех спектаклей объясняется тем, что публика оценила работу артистов только по художественным и эстетическим критериям... «Нет сомнений в том, что для нас контакт с художественной Россией обязателен. Это смелый вывод, учитывающий, что мы находимся сейчас в антироссийской позиции[...]. Но это не может помешать никому признать истину, что мы любим художественную Россию. [...] Наконец-то, музыкальная Россия, благодаря проницательным импресарио, приезжает к нам чаще. После турне великолепной оперной труппы у нас состоялись и спектакли балета - сравнительно новый жанр для Ясс, - где среди блестящих артистов ярко выделалась звезда ансамбля - изящная Бауэрзахс. Это были изысканные хореографические постановки, которые можно назвать истинно художественными произведениями, даже если школьникам запретили - из чувства излишней щепетильности - присутствие на утренний сеансах. Публика аплодировала с энтузиазмом, и этого было достаточно. Яские зрители получили огромное удовольствие, и политическая атмосфера стала менее... анти-российской».

Балетная труппа выступала со спектаклями в городах Галаце, Брэиле и в Бухаресте. В столице ансамбль выступил на сцене Лирического Театра. Приведём лишь одну цитату из статьи в газете «Ramra» («Сцена») от 13 мая 1912 г., которая красноречиво описывает бесспорный успех: «... Что есть музыка для слуха, то, безусловно, есть хореография для глаз. Нет ничего определенного, нет никаких ограничений для мысли [...], душа свободна, ум может отвлечься, и вы чувствуете себя так хорошо! Посмотрите на движения артистов, воздушные, как разветвления ветвей, посмотрите на эти волнообразные и гармонические жесты - это же феерия! И этим множеством новых чувств мы обязаны русскому балетному ансамблю, который привёз в Румынию нам ранее неизвестное искусство. Они, артисты, заслуживают нашего справедливого восхищения перед совершенством их игры».

СКАЗАНИЕ О РУССКОМ ДОКТОРЕ

П.В. Крахмалев

Владимир Галактионович Короленко (1853-1921) – известнейший русский писатель, праведник русской литературы. Его «правственный гений» - так отзывались о Короленко читатели, его современники.

... Почётный академик Петербургской академии наук и Почётный академик Российской академии наук.

***

Владимир Галактионович был в Румынии семь раз. Он много путешествовал по стране, встречался с разного рода людьми, вникал в их жизнь, пытался глубже, вернее понять её. В этих поездках Короленко вёл записи и делал рисунки, чтобы достовернее передать то, что видел и осмыслил, русскому читателю.

В 1909 году в журнале «Русское богатство» появился очерк «Наши на Дунае».

Начинается он так: «Солнце недавно поднялось, и тульнянская гора кидала ещё синюю тень, холодную и сырую, из которой светлой иглой вынырнул только минарет турецкой мечети. Лёгкий запах росы и пыли ютился ещё в кривом узком переулке, где у ворот «русского доктора» начала собираться толпа. Это были все русские люди, в кумачовых и ситцевых рубахах, подпоясанных кожаными ремнями или цветными гайтанами. Бородатые лица, сильно загорелые, наивные, грубые. На головах шляпки, мягкие и измятые, или жесткие котелки, очень не идущие к скульптурным крупным физиономиям. На ногах грубые сапоги...». Это «липоване» (Короленко поясняет: «Липованами в Добрудже называют старообрядцев, старинных выходцев из России»). «У некоторых из-за голенищ торчали кнуты. Лошадей и телеги они оставили на базаре.

- Доктор спит ещё? – спрашивает один из них у выбежавшей из калитки служанки. – Что больно долго?... Гляди, солнце давно взойшло...»

***

«Русский доктор»... В очерке липоване зовут его «Ликсандра Петрович»...

***

«Дневник Короленко. 4 сентября 1904 года: «В шесть часов утра выехал с Соней (дочерью) из Полтавы в Румынию... В Румынии живёт её дядя, доктор Петро, которого она очень любит. Он не мастер на обобщения, редко принимает участие в отвлечённых спорах, но живёт цельно, то есть согласно со своим характером и взглядами. Он врач бедных, философ, живёт изо дня в день без денег, со всеми общается просто».

***

11 августа 1911 года. В Бухаресте, «в санатории евангелической общины «Diaconessenhaus», умер русский эмигрант, широко известный в Румынии под именем доктора Петра Александрова». «Одна из самых колоритных фигур... один из самоубийнейших и оригинальных характеров. Много удивительного и трогательного даёт биография этого незаурядного человека. Настоящее имя его – Василий Семёнович Ивановский». Он брат жены Короленко. «Шуря», с которым близко сошёлся Владимир Галактионович и к которому приезжал жить и путешествовать по Румынии. Он и есть «Ликсандра Петрович» в очерке «Наши на Дунае».

В Добрудже «доктор Пётр» прожил около тридцати лет. Был одним из самых известных людей в Тульче. «Всеобщий любимец, врач бедняков, лечивший их за мизерное вознаграждение, а то и вовсе даром, холостяк, бессеребреник и идеалист»... Бывший революционер-народник. В 1877 году бежал из Басманного арестантского дома и эмигрировал из России. Путь на Родину был для него закрыт.

Но Ивановский «не стал эмигрантом – бродяжкой». Он осел в Румынии, в Добрудже, стал атаманом «рыбалок», рыбацкой артели, в заливе Разин у Чёрного моря. Богатырское сложение и крепкая, «железная» мускулатура позволяли атаману держать дисциплину в «пьяной и буйной вольнице». И физически, и нравственно. Народник-идеалист выдержал испытание своего мировоззрения, так и остался с народом, и по сути, - не во взглядах, а в жизни. Сначала Василий Семёнович скрывал «звание врача» (он окончил Петербургскую медико-хирургическую академию), но вскоре («долг врача») взял своё: Ивановский не мог быть безразличным к человеческой боли. Начались «чудесные излечения». По Добрудже «пошёл говор о странном «рыбалке». Стан «рыбалок над Разиным лиманом» стал всё больше и больше привлекать больных людей.

Ивановский понял – от судьбы не уйдёшь, переселился в Тульчу и стал открыто заниматься врачебной практикой. Его успехи вызвали недовольство местных врачей, которые обвинили его в самозванстве и обратились к властям.

На судебном процессе в Бухаресте «русскому доктору» было предложено выдержать испытание в клиниках университета, и медицинский факультет выдал лестную характеристику его теоретических и практических познаний. Присяжные вынесли оправдательный вердикт.

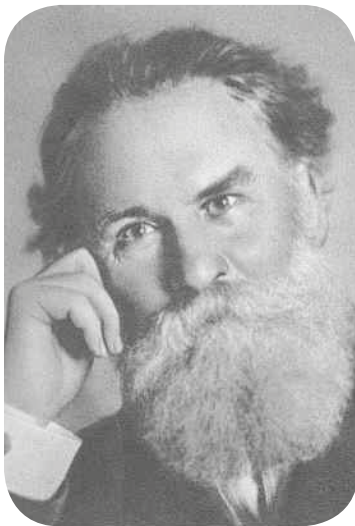
К Ивановскому за советом шли люди во всех случаях жизни. «Ходокам» он объяснял нормы румынского права и нередко был посредником в судебных тяжбах. При решении общественных вопросов «добруджанской жизни» к экспертизе «русского доктора» прибегали и бухарестские власти. И всюду, и всем он приносил с собой обаяние своей личности и «то особое настроение, которое даётся согласием основных фактов личной жизни и самыми глубокими стремлениями души». (По материалам воспоминаний Владимира Галактионовича Короленко «Памяти замечательного русского человека».)

***

Румын Доброджану Гереа, близкий друг Ивановского, писал Короленко 27 августа 1911 года: «Умер наш бедный Петро. Хоть все мы этого ожидали, хоть в последнее время в близкой развязке не могло уж быть никакого сомнения, но всё-таки и теперь, после похорон, всё ещё не верится... Слишком много в нём было жизни, и какой оригинальной и хорошей жизни... Так и закончилась жизнь человека, да ещё такого крупного человека...»

***

В письме от 7 октября того же года Гереа сообщает Короленко «о переводе его статьи «Памяти замечательного русского человека» на румынский язык» и о том «большом впечатлении, какое она произвела, появившись в румынской печати...»

O POVESTE DESPRE UN DOCTOR RUS

P.V.Krahmalev

Vladimir Galaktionovici Korolenko (1853-1921) a fost un celebru scriitor rus, un evlavios al literaturii ruse. A fost "geniul ei moral", după cum și-l amintesc cititorii, contemporani ai săi.

Korolenko a fost, de asemenea, membru de onoare al Academiei de Științe din Sankt Petersburg și membru de onoare al Academiei Ruse de Științe.

***

Vladimir Galaktionovici a fost în România de șapte ori. A călătorit mult prin țară, a întâlnit diferite tipuri de oameni, a intrat în viața lor și a încercat să o înțeleagă mai bine, mai profund. În timpul acestor călătorii Korolenko a luat notițe și a făcut desene ca să poată reproduce cât mai fidel pentru cititorul rus ceea ce vedea și înțelegea.

În anul 1909 în ziarul «Russkoe bogatstvo» I a apărut eseu «Nași na Dunae» 2. Acesta începea așa: «Soarele abia răsărise, iar munții din Tulcea încă mai răspândeau o umbră albăstrie, rece și umedă, de după care, ca un ac luminos, se ivea numai turnul moscheii turcești. Un miros ușor de rouă încă se mai amesteca cu cel de praf pe ulicioara curbă și strămtă unde, la porțile «doctorului rus», începeau să se adune mulțimile de oameni.

Erau toți ruși, îmbrăcați cu cămăși de stambă și bumbac, prinse la brâu cu curele de piele sau cu găitane colorate. Purtau barbă și erau foarte bronzăți, naivi, simpli. Pe cap aveau pălării, moi și mototolite, sau din contra, tari și care nu se potriveau deloc cu figurile lor rotunde și cu pomeții ieșiți în afară. În picioare purtau cizme.» Aceștia erau «lipovenii» (Korolenko explica: «Lipovenii din Dobrogea sunt numiți adepți ai ritului vechi și sunt originari din Rusia») «La unii dintre ei, din carâmbul cizmei se ivea capătul unui bici. Căii și căruțele au rămas la țarg. -Doctorul mai doarme? - a întrebat-o unul dintre ei pe o slujnică ce alerga afară pe poartă. - Ce durează atât? Uite, a răsărit soarele de mult.»

***

«Doctorul rus»... În eseu lipovenii îl numesc «Lixandr Petrovici»

***

«Jurnalul lui Korolenko. 4 septembrie 1904: «La șase dimineața am plecat împreună cu Sonia (fica mea) din Poltava spre România... În România locuiește unchiul ei, doctorul Petro, pe care ea îl iubește foarte mult. Nu e priceput la toate, rar se întâmplă să ia parte la discuții mai abstracte, dar își trăiește viața din plin, adică în conformitate cu caracterul și convingerile sale. Este doctorul săracilor, un filozof, și trăiește de pe o zi pe alta fără bani, vorbind simplu cu toată lumea.»

***

11 august 1911. În București, «în sanatoriul comunității evengheliștilor, a murit emigrantul rus cunoscut în toată România sub numele de „doctorul Piotr Alexandrov”». «A fost una dintre cele mai colorate figuri... unul dintre cele mai originale și speciale caractere. Biografia acestui om extraordinar este uimitoare și înduioșătoare. Numele sau adevărat era Vasili Semionovici Ivanovski.» A fost fratele soției lui Korolenko, «Șuriak», de care Vladimir Galaktionovici era foarte apropiat și la care a venit pentru a locui și a călători prin România. În eseu «Ai noștri pe Dunăre» el chiar este numit Lixandr Petrovici.

În Dobrogea, «doctorul Piotr» a trăit aproape 30 de ani. Era unul dintre cei mai cunoscuți oameni din Tulcea. «Era preferatul tuturor, doctorul sărmanilor, pe care îi trata pe bani foarte puțini, dacă nu chiar pe nimic, celibatar, fără bani și idealist»... Fost revoluționar-populist, fugise în 1877 din închisoarea din Basmani și emigrase. Drumul către țara sa natală era închis pentru el.

Dar Ivanovski nu a devenit un «emigrant-pribeag». S-a stabilit în România, în Dobrogea și a devenit șeful pescarilor - al grupului de pescari din limanul Razim de la Marea Neagră. Construcția sa athletică, musculatura puternică, «de fier» i-au permis acestuia să păstreze disciplina printre «cei betivi și violenți», atât fizic, cât și moral. Poporanist-idealist fiind, a trecut testul propriei concepții despre lume și a rămas cu oamenii, și nu doar în ceea ce privește opiniile sale, ci și în viața de zi cu zi. La început și-a ținut ascuns «titlul de doctor» (el a terminat Academia de Medicină și Chirurgie din Petersburg), dar curând «datoria de doctor» avea să fie folosită în scopul său real: Ivanovski nu putea fi indiferent la suferințele oamenilor. A început o serie de «vindecări miraculoase». Prin toată Dobrogea «s-a dus vorba despre un «pescar» ciudat». Locul de pescuit «al pescarilor din limanul Razim» a început să atragă din ce în ce mai mulți bolnavi.

Ivanovski a înțeles că de soartă nu poți fugi, s-a stabilit în Tulcea și a început să se ocupe public de practica medicală. Succesul său i-a deranjat pe doctorii locului, care l-au acuzat de impostură și s-au adresat autorităților.

La procesul de judecată din București, «profesorului rus» i s-a propus să treacă examenele clinicilor universității, iar Facultatea de Medicină a emis un testimonial prin care îi erau elogiate cunoștințele teoretice și practice. A fost achitat de către jurați.

La Ivanovski oamenii veneau pentru a cere sfaturi cu orice ocazie. «Drumeților» el le explica normele dreptului românesc și adeseori a fost mediator în procese. În vederea rezolvării problemelor sociale ale «vieții dobrogeane», la «doctorul rus» apelau chiar și autoritățile bucareștene. Și peste tot el aducea cu sine farmecul personalității sale, (și o stare de spirit extraordinară, ce era în concordanță cu principalele aspecte ale vieții sale și cu cele mai profunde aspirații ale sufletului.) (După materialele lui Vladimir Galaktionovici Korolenko «Amintirile unui rus extraordinar»)

***

Românul Dobrogeanu Gherea, un prieten apropiat al lui Ivanovski, îi scrie lui Korolenko la 27 august 1911: «A murit bietul nostru Petro. Deși cu toții ne așteptam la asta, deși în ultima vreme nu mai aveam deja nicio îndoială că sfârșitul este aproape, nici acum, după înmormântare, nu pot crede... Era prea multă viața în el, și ce viață plină de bunătate și originalitate... Și așa s-a încheiat viața omului, chiar și a unui om așa de mare.»

***

În scrisoarea din 7 octombrie a aceluiași an, Gherea îi spune lui Korolenko «despre traducerea articolului lui «Amintirea unui rus extraordinar» în limba română» și despre «impactul foarte mare ce l-a avut odată apărut în presa românească»

KULICI

Kulici-ul (pasca, colacul) este un oarecum asemănător artos-ului bisericesc - o pâine mare dospită, o variantă mai „populară”, „casnică” [4]. În practica rusească artos-ul este o pâine cilindrică înaltă, sfințită în prima zi de Paști, la liturghia de după rugăciunea din spatele amvonului, care este împărțită credincioșilor în Sîmbăta Mare după citirea rugăciunii.

Prieteni, vă împărtășesc rețeta mea pentru kulici, verificată de-a lungul timpului prin numeroase experimente. Rețeta reușește întotdeauna, cel mai important lucru este să respectați condițiile și nuanțările. Însăși rețeta este foarte interesantă, ea combină cam tot ceea ce contribuie la un aluat aerisit și pufos: aluatul este dospit, albușurile bătute se incorporează separat, untul intervine la sfârșitul frământatului, se frământă cu dragoste, îndelung, aluatul se lasă să crească de mai multe ori. Acum, iată principalele momente de care este important să țineți seamă.

Pentru a prepara kulicii folosim numai drojdie proaspătă, care trebuie «revigorată»; în cazul în care nu se formează spumă, drojdia nu e bună și este mai bine să nu se lucreze cu o astfel de drojdie. Kulicii au nevoie numai de unt (fara margarină!); aluatul devine aromat, moale și cremos datorită untului. Luați-vă timp pentru a pregăti aluatul și cu cât îl frământați mai mult, cu atât mai pufos și mai crescut va fi produsul finit. Înainte de coacere kulicii ar trebui lăsați să se odihnească, pentru a ajuta aluatul la coacere și pentru a obține o textură pufoasă. Și cel mai important lucru: aluatului îi place căldura mâinilor și trebuie să-l frământați cu dragoste și cu bună dispoziție! Felicitări cu ocazia sărbătorii și mult succes în pregătirea kulicilor!

INGREDIENTE

Aluat:	• 300 g unt
• 5 gălbenușuri	• ~ 1,1 kg făină
• 6 albușuri	• 220 g stafide
• 2 pahare de zahăr	• 1 gălbenuș pentru un-
• 1,5 pahare de lapte	• gerea aluatului
• 50 g drojdie proaspătă	****
• puțină sare	• Glazură:
• un pachet de zahăr	• 1 albuș
vanilinat (2 g)	• Zahăr pudră

REȚETA PAS CU PAS.

1 Laptele este încălzit până devine un pic cald, 30-45 grade ar fi ideal; dacă este puternic încălzit, strică drojdia. Se adaugă 1 lingură de zahăr și drojdia. Se lasă timp de 15 minute pentru a se forma un „capac”, ceea ce înseamnă că drojdia este vie și va funcționa perfect în aluat.

2 Se cern într-un vas 300 de grame de făină.

3 Se toarnă „laptele de drojdie», se amestecă bine cu o lingură și se pune deoparte într-un loc cald și ferit de curent, timp de o oră. Se acoperă vasul cu un prosop.

4 Se separă albușurile de gălbenușuri. Oprim un gălbenuș pentru a unge pasca înainte de coacere. Folosim toate albușurile. a.

5 Se freacă gălbenușurile cu zahăr până când acesta se dizolvă și amestecul devine omogen. Eu fac asta cu ajutorul unui tel, dar puteți folosi mixerul sau robotul de bucătărie.

6 Se adaugă sarea și zahărul vanilat. Topim 200 g de unt și îl adăugăm când batem ouăle. Punem deoparte restul de 100 g de unt, pentru a ajunge la temperatura camerei și a deveni moale.

7 Se omogenizează împreună compoziția de ouă cu unt și aluatul crescut, care se amestecă foarte bine.

8 Albușurile se bat cu mixerul sau robotul, până compoziția devine fermă. Pe rând, câte puțin, albușurile bătute se incorporează în aluat. Se amestecă cu mișcări ușoare, cu o lingură sau o spatulă, de jos în sus.

9 Apoi, se adaugă în aluat făina rămasă, ușor, prin cernere. Făina se adaugă treptat. Frământați aluatul cu mâna, timp de aproximativ 15 minute, până când acesta se va dezlipi de pe mâini, astfel veți obține un aluat neted, moale și elastic.

10 Acum urmează partea distractivă. Luați restul de unt și frământați-l cu mâinile, începeți să-l încorporați în aluat. Aici este bine să se lucreze cu amândouă mâinile, chiar ați putea avea nevoie de un asistent care să țină bolul pe durata operațiunii. Acest proces durează, de asemenea, aproximativ 15 minute, pentru ca untul să se integreze complet în aluat.

11 Acum pregătim formele pentru coacerea aluatului. Punem pe fund hârtie de copt, unsă cu puțin ulei. Pe laturi nu se pune hârtie; aluatul este destul de gras și nu se lipește de formă. Se pune aluatul în forme. Umpleți formele numai până la jumătate!

12 Lăsați pasca să se odihnească timp de 30 de minute. Între timp, încălziți cuptorul la 190°C. Ungeți pasca cu gălbenușul rămas. Se lasă la cuptor circa 40-45 minute.

13 Lăsați pasca să se răcească puțin, apoi goliți formele. Înfășurați pasca într-un prosop și lăsați-o să se răcească. Glazura pe care o folosesc eu se face din albuș. Pentru a face glazura, frecați (!) albușurile (nu le amestecați, ci frecați-le!) cu zahăr pudră, până când se face o masă omogenă, netedă și mai vâscoasă. Aplicați glazura pe pască.

PAȘTE FERICIT!

5 апреля
aprilie **18.00**

Русская кухня –
«Пирожки»
Bucătăria rusească –
„PATEURI
RUSEȘTI”

Литературно-поэтический вечер 130 лет со
Дня рождения русской поэтессы
Елизаветы Дмитриевой.
Черубина де Габриак и Макс Волошин.
Самая известная литературная
мистификация Серебряного века.

27
апреля
aprilie **18.00**

Seară literară de poezie, dedicată împlinirii a 130 de ani
de la nașterea poetesei rusoase
Elizaveta Dmitrieva,
cunoscută și ca Cerubina de Gabriak sau
Max Voloșin. Cea mai cunoscută misticăre din
literatura Veacului de Argint.

**MAGISTRALA TRANSIBERIANĂ
TRAVERSEAZĂ RUSIA ÎN 6 ZILE**

Magistrala feroviară transiberiană (Transsiberiana), Marele Drum Siberian (denumire istorică), este o cale ferată ce străbate Eurasia și leagă Moscova de orașele industriale ale Siberiei de Est și ale Orientului Îndepărtat. Lungimea magistralei este de 9288,2 km, fiind cea mai lungă cale ferată din lume.

Călătoria pe magistrala Transsiberiană este o experiență de neuitat. Cu o lungime de 9288,2 km, traversând 87 de orașe, 5 regiuni federale și străbătând 8 fusuri orare, conectând vestul Rusiei și porturile sudice cu ieșire spre Europa cu porturile de la Oceanul Pacific, magistrala poate fi asociată, pe drept cuvânt, cu o poartă în timp și spațiu. Segmentul european al căii ferate reprezintă aproximativ 19%, iar cel asiatic circa 81% din lungimea totală a Transsib-ului. Pentru construcția magistralei a fost nevoie de un sfert de secol (1891-1916), ceea ce pentru acele timpuri era o perioadă foarte scurtă. Ținând cont de lungimea, ritmul și volumul lucrărilor de construcții, dificultatea proiectării și a implementării proiectului, Transsiberiana nu are egal, pentru toate recordurile sale fiind necesar câte un nou capitol din Cartea Recordurilor.

Unde se poate lua masa: trenurile expres „Zolotoi Oriol” și „Expressul Transsiberian” au vagoane-restaurant. Prețurile sunt acceptabile.

Seara restaurantele se transformă în săli de cinema. De asemenea, există și spații de recreere cu măsuțe și canapele pentru discuții, jocuri de șah sau cărți. În club există minibar, minibibliotecă. Seara, laureați ai unor premii internaționale interpretează piese clasice la pian.

SALATORIE PLACUTA!

**ТРАНСИБИРСКАЯ МАГИСТРАЛЬ
– РОССИЯ ЗА 6 ДНЕЙ**

Транссибирская железнодорожная магистраль (Транссиб), Великий Сибирский Путь (историческое название) — железная дорога через Евразию, соединяющая Москву с крупнейшими восточносибирскими и дальневосточными промышленными городами России. Длина магистрали 9288,2 км, это самая длинная железная дорога в мире.

Поездка по Транссибирской магистрали - это незабываемый опыт. Имея протяжённость в 9288,2 км, пересекая 87 городов, 5 федеральных округов, проходя через 8 часовых поясов, связывая российские западные и южные порты, выходы в Европу и тихоокеанские порты, магистраль по праву можно ассоциировать с неким порталом через пространство и время. Европейская часть дороги составляет около 19% процентов, а на Азию приходится 81% всей протяжённости Транссиба. На постройку магистрали ушла четверть века (с 1891 по 1916 год), что для того времени необычайно быстрый темп. С учётом протяжённости, темпа строительства, объёма выполненных работ, трудностей проектирования и воплощения отдельных архитектурных ноу-хау, Транссибирская магистраль до сих пор не имеет себе равных. Все её рекорды требуют отдельной главы в Книге рекордов Гиннесса.

Где покушать: экспрессы «Золотой Орел» и «Транссибирский экспресс» имеют рестораны на колесах. Цены приемлемые.

Вечером ресторан трансформируется в кинозал. Имеется также и клуб. Столики с диванами для бесед, игры в шахматы или в карты. В клубе есть минибар, минибiblioteca. По вечерам лауреат международных премий играет классику на пианино.

ПРИЯТНОГО ПУТЕШЕСТВИЯ!

6 апреля 18.30
Заседание клуба «За чаем – не скучаем» -
Поездка в Петергоф

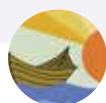
Întâlnire a clubului „La ceai nu ne plictisim” –
Călătorie la Peterhof

26 апреля 18.30
Заседание клуба
«За чаем – не скучаем» -
«Россия. Гений места»

Întâlnire a clubului
„La ceai nu ne plictisim” –
„Rusia. Un geniu al locului”

РОССИЯ.
ГЕНИЙ МЕСТА

Редакция журнала благодарит за помощь и участие: Общину русских липован в Румынии

РОССИЙСКИЙ ЦЕНТР НАУКИ И КУЛЬТУРЫ
Бухарест, Б-р Ласкар Катарджиу, 50
Тел. 031-425-44-86
romania@rs.gov.ru,
secretariatccr@mail.ru

Ваши комментарии, пожелания и отзывы просим направлять на электронную почту: inscrierilaccr@mail.ru

Для бесплатного распространения.

CENTRUL RUS DE ȘTIINȚA ȘI CULTURA
Bucuresti, Bd. Lascar Catargiu, nr.50
Tel. 031-425-44-86
e-mail: romania@rs.gov.ru,
secretariatccr@mail.ru

Vă rugăm să trimiteți comentarii, opinii și solicitări la adresa de e-mail: secretariatccr@mail.ru

Pentru distribuirea gratuita.

ISSN 2537 - 284X, ISSN-L 2537 - 284X

Редакционная коллегия журнала
“РУССКИЙ КАЛЕЙДОСКОПЪ”:

Cherednik Anastasia – redactor	Aron Maria - traducere
Dumitru Pahom - redactor	Chirita Elena- traducere
Mihai Lucacs- traducere	Chițu Ionuț - traducere
Serghei Virsta- traducere	Cimbrica Elena - traducere
Crina Hrini- traducere	Grama Natasa - traducere
Carsoche Elena - traducere	Lucacs Mihai- traducere
Krahmalev Pavel - colaborator	
Ostanina Anna - colaborator	